

Księga Kapłańska

Rozdział 1

Ofiary całopalne

1. I przywołał Pan Mojżesza i przemówił do niego z Namiotu Zgromadzenia tymi słowy: 2. Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Jeżeli ktoś z was chce złożyć ofiarę Panu, to niech złoży ofiarę swoją z bydła rogatego lub z trzody. 3. Jeżeli ofiara jego ma być całopalna z bydła rogatego, to niechaj złoży na nią samca bez skazy; niech przyprowadzi go do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, aby znaleźć upodobanie u Pana; 4. Niech położy rękę swoją na głowie zwierzęcia ofiary całopalnej, aby zostało przyjęte z upodobaniem jako przebłaganie za niego. 5. Potem zarżnie tego cielca przed Panem, a synowie Aarona, kapłani, ofiarują krew i pokropią tą krwią dookoła ołtarz, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. 6. Następnie zdejmie skórę ze zwierzęcia ofiary całopalnej i pokroi ją na części. 7. Synowie Aarona, kapłani, przyniosą ogień na ołtarz i ułożą drwa na ogniu. 8. Następnie synowie Aarona, kapłani, ułożą owe części oraz głowę i tłuszcz na drwach, które są na ogniu na ołtarzu, 9. Wnętrznosci jego zaś i nogi obmyją wodą. Kapłan wszystko to spali na ołtarzu jako ofiarę całopalną, ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana. 10. Jeżeli zaś jego ofiara ma być z trzody, z owiec lub z kóz na całopalenie, niech przyprowadzi samca bez skazy 11. I zarżnie go przed Panem z boku ołtarza od strony północnej, a synowie Aarona, kapłani, pokropią krwią jego ołtarz dookoła. 12. Potem pokroi go na części i wraz z jego głową i tłuszczem ułoży je kapłan na drwach, które są na ogniu na ołtarzu, 13. Wnętrznosci zaś i nogi obmyje wodą; kapłan wszystko to ofiaruje i spali na ołtarzu; jest to całopalenie, ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana. 14. A jeżeli jego ofiara całopalna dla Pana ma być z ptactwa, to niech złoży swoją ofiarę z synogarlic lub z gołąbków. 15. Kapłan przyniesie ją do ołtarza, przekręci jej głowę i spali na ołtarzu, a krew jej wycisnie na ścianę ołtarza. 16. Wole jej wraz z pierzem usunie i rzuci obok ołtarza od strony wschodniej na popielisko, 17. Skrzydła jej zaś naderwie, nie oddzielając ich od ciała, i spali ją kapłan na ołtarzu na drwach, które są na ogniu. Jest to całopalenie, ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana.

Rozdział 2

Ofiary z pokarmów

1. Jeżeli ktoś chce złożyć Panu ofiarę z pokarmów, to niechaj ofiarą jego będzie przednia mąka; niechaj poleje ją oliwą i nałoży na nią kadzidła. 2. Potem przyniesie ją do synów Aarona, kapłanów. Kapłan weźmie z tego pełną swoją garść mąki z oliwą wraz z całym jej kadzidłem i spali ją na ołtarzu jako pamiątkę, jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana. 3. Co zaś pozostanie z ofiary z pokarmów, przypadnie Aaronowi i jego synom. Będzie to najświętszą częścią z ofiar ogniowych dla Pana. 4. Jeżeli zaś chcesz złożyć na ofiarę z pokarmów to, co pieczone w piecu, niech to będzie ciasto praśne

z przedniej mąki, zaczynione oliwą i cienkie placki praśne pomaszczone oliwą. **5.** A jeżeli twoją ofiarą ma być ofiara z pokarmów smażonych na patelni, to niech nią będzie praśnik z mąki przedniej zaczynionej oliwą. **6.** Pokruszysz go na drobne kawałki i nalejesz nań oliwy; to jest ofiara z pokarmów. **7.** Jeżeli twoją ofiarą ma być ofiara z pokarmów gotowanych w rondlu, to niech będzie zrobiona z mąki przedniej zaczynionej oliwą; **8.** I przyniesiesz ofiarę z pokarmów przyrządzoną dla Pana z tych rzeczy, i oddasz ją kapłanowi, a on złoży ją na ołtarzu. **9.** Potem kapłan wydzieli z tej ofiary z pokarmów część jej jako pamiątkę i spali ją na ołtarzu. Jest to ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana. **10.** To, co pozostanie z ofiary z pokarmów, przypadnie Aaronowi i jego synom. Będzie to najświętszą częścią z ofiar ogniowych dla Pana. **11.** Żadna ofiara z pokarmów, którą składać będziecie Panu, nie może być przyrządzana na kwasie; gdyż nic kwaszonego ani miodu nie możecie składać na ofiarę ogniową dla Pana. **12.** Możecie je składać Panu jako ofiarę pierwocin, lecz nie możecie ich kłaść na ołtarzu, aby się przemieniły w woń przyjemną. **13.** Każdą twoją ofiarę z pokarmów posolisz; żadnej twojej ofiary z pokarmów nie pozbawisz soli przymierza Boga twego. Przy każdej ofierze swojej składać będziesz i sól. **14.** Jeżeli zaś z pierwocin składać będziesz Panu ofiarę z pokarmów, to złożysz kłosy prażone na ogniu, krupy ze świeżego ziarna jako ofiarę z pokarmów z pierwocin twoich. **15.** Nalejesz na nią oliwy i nałożysz na nią kadzidła. To jest ofiara z pokarmów. **16.** Kapłan spali na ofiarę pamiątki krupy i oliwę wraz z całym kadzidłem jako ofiarę ogniową dla Pana.

Rozdział 3

Ofiary pojednania

1. A jeżeli jego ofiara ma być rzeźną ofiarą pojednania, jeżeli chce ją złożyć z bydła rogatego, to niech złoży na nią przed Panem samca lub samicę bez skazy. **2.** Niech położy rękę na głowie swojej ofiary i zarżnie ją u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, a synowie Aarona, kapłani, pokropią krwią ołtarz dookoła. **3.** A z tej ofiary pojednania złoży jako ofiarę ogniową dla Pana tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach, **4.** I obie nerki wraz z tłuszczem, który jest na nich i który jest na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami, **5.** A synowie Aarona spalą to na ołtarzu przy ofierze całopalnej, która jest na drwach znajdujących się na ogniu; jest to ofiara ogniowa, woń przyjemna dla Pana. **6.** A jeżeli jego ofiara z drobnej trzody ma być jego ofiarą pojednania dla Pana, to niech złoży samca lub samicę bez skazy. **7.** Jeżeli składa jagnię jako swoją ofiarę, to przywiedzie je przed Pana **8.** I położy rękę swoją na głowie swej ofiary i zarżnie ją przed Namiotem Zgromadzenia, a synowie Aarona pokropią krwią jego ołtarz dookoła, **9.** A on złoży z ofiary pojednania jako ofiarę ogniową dla Pana jej tłuszcz, cały ogon, który odetnie u samej kości krzyżowej, i tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach. **10.** Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich i na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami; **11.** A kapłan spali to na ołtarzu jako pokarm ofiary ogniowej dla Pana. **12.** A jeżeli jego ofiarą

ma być koza, to przywiedzie ją przed Pana, **13.** Położy rękę na jej głowie i zarżnie ją przed Namiotem Zgromadzenia, a synowie Aarona pokropią krwią jej ołtarz dookoła, **14.** I złoży z niej swoją ofiarę jako ofiarę ogniową dla Pana; tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach, **15.** Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich i na polędwicach, a otrzewną, która jest na wątrobie, niech oddzieli wraz z nerkami. **16.** A kapłan spali je na ołtarzu jako pokarm ofiary ogniowej, jako woń przyjemną. Wszystek tłuszcz należy do Pana. **17.** Ustawą wieczystą dla pokoleń waszych, we wszystkich siedzibach waszych będzie to, że żadnego tłuszczu i żadnej krwi spożywać nie będziecie.

Rozdział 4

Ofiary przebłagalne za grzechy

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Przemów do synów izraelskich tymi słowy: Jeżeli ktoś nieświadomie zgrzeszy przeciwko jakiemukolwiek z przykazań Pańskich i popełni to, czego nie wolno, a więc wykroczy przeciwko jednemu z nich: **3.** Jeżeli zgrzeszy namaszczonego kapłan i obciąży winą lud, to złoży Panu za swój grzech, który popełnił, młodego cielca bez skazy jako ofiarę za grzech. **4.** Przywiedzie tego cielca do wejścia do Namiotu Zgromadzenia przed Pana, położy swoją rękę na głowie cielca i zarżnie go przed Panem. **5.** Namaszczonego kapłan weźmie nieco z krwi tego cielca i wniesie do Namiotu Zgromadzenia. **6.** Potem kapłan zanurzy swój palec we krwi i pokropi tą krwią siedem razy przed Panem przednią stronę zasłony świątyni, **7.** Następnie kapłan rozmaże nieco z tej krwi po rogach ołtarza kadzenia stojącego przed Panem w Namiocie Zgromadzenia, resztę zaś krwi cielca wyleje u podstawy ołtarza całopaleń, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **8.** Wszystek tłuszcz cielca ofiarowanego za grzech zdejmie z niego, to znaczy tłuszcz pokrywający wnętrzności i wszystek tłuszcz, który jest przy wnętrznościach, **9.** Obie nerki wraz z tłuszczem, który jest na nich i który jest na polędwicach, a otrzewną na wątrobie zdejmie wraz z nerkami, **10.** Tak jak się zdejmuje z wołu składanego na ofiarę pojednania, i spali je kapłan na ołtarzu całopaleń, **11.** Skórę zaś cielca i całe jego mięso wraz z głową i nogami, jego wnętrzności i nieczystości, **12.** W ogóle całego cielca wyniesie poza obóz na miejsce czyste, na wysypisko popiołu i spali go na drwach w ogniu; na wysypisku popiołu będzie spalony. **13.** A jeżeli cały zbór izraelski zgrzeszy nieświadomie i sprawa ta będzie zakryta przed oczami zgromadzenia, i tak przekroczą jedno z przykazań Pańskich, czyniąc to, czego nie powinni czynić, i ściągną na siebie winę, **14.** A potem wyjdzie na jaw ten grzech, który popełnili, wtedy zgromadzenie złoży cielca na ofiarę za grzech; przywiodą go przed Namiot Zgromadzenia, **15.** A starsi zboru położą swoje ręce na głowie tego cielca przed Panem, kapłan zaś zarżnie tego cielca przed Panem. **16.** Namaszczonego kapłan przyniesie nieco z krwi tego cielca do Namiotu Zgromadzenia. **17.** Potem kapłan zanurzy swój palec we krwi i pokropi krwią tą siedem razy zasłonę przed Panem, **18.** Następnie rozmaże nieco z tej krwi po rogach ołtarza, który jest przed Panem w Namiocie Zgromadzenia, resztę zaś krwi wyleje u podstaw ołtarza całopaleń, który jest u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **19.** Wszystek

zaś tłuszcz zdejmie z niego i spali na ołtarzu. **20.** Postąpi z tym cielcem tak, jak postąpił z cielcem złożonym na ofiarę za grzech. Tak samo z nim postąpi. Tak dokona kapłan prześlania i będą mieli grzech odpuszczony. **21.** I wyniesie cielca poza obóz, i spali go, tak jak spalił poprzedniego cielca. Jest to ofiara za grzech zgromadzenia. **22.** Jeżeli zgrzeszy książę i przekroczy jedno z przykazań Pana, Boga jego, których przekraczać nie wolno, a uczyni to bezwiednie i ściągnie na siebie winę, **23.** A potem uświadomi sobie swój grzech, który popełnił, złoży jako ofiarę swoją kozła, samca bez skazy, **24.** Położy rękę na głowie tego kozła i zarżnie go w tym samym miejscu, gdzie się zarżyna przed Panem zwierzęta ofiar całopalenia. Jest to ofiara za grzech. **25.** Kapłan weźmie nieco z krwi tej ofiary za grzech na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń; resztę zaś jego krwi wyleje u podstawy ołtarza całopaleń. **26.** A wszystek jego tłuszcz spali na ołtarzu, tak samo jak tłuszcz ofiary pojednania. Tak oczyści go kapłan z grzechu jego i będzie mu odpuszczony. **27.** A jeżeli jakiś człowiek z prostego ludu zgrzeszy nieświadomie, wykraczając przeciwko jednemu z przykazań Pańskich, których przekraczać nie wolno, i ściągnie na siebie winę, **28.** A potem uświadomi sobie swój grzech, który popełnił, złoży jako swoją ofiarę kozę, samicę bez skazy, za swój grzech, który popełnił; **29.** Położy rękę swoją na głowie ofiary za grzech i zarżnie to zwierzę ofiary za grzech na miejscu, gdzie się składa ofiary całopaleń. **30.** Kapłan weźmie nieco z jej krwi na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń, resztę zaś jej krwi wyleje u podstawy ołtarza. **31.** Wszystek zaś jej tłuszcz usunie, tak jak się usuwa tłuszcz z ofiary pojednania, i spali go kapłan na ołtarzu jako woń przyjemną dla Pana. Kapłan dokona za niego prześlania i będzie mu odpuszczone. **32.** A jeżeli zechce przyprowadzić owieczkę na swoją ofiarę za grzech, to niech przyprowadzi owieczkę bez skazy; **33.** Położy swoją rękę na głowie ofiary za grzech i zarżnie ją na ofiarę za grzech na miejscu, gdzie się zarżyna ofiary całopaleń. **34.** Kapłan weźmie nieco z krwi ofiary za grzech na swój palec i rozmaże ją po rogach ołtarza całopaleń, resztę zaś krwi wyleje u podstawy ołtarza. **35.** A wszystek tłuszcz usunie tak, jak się usuwa tłuszcz z baranka ofiary pojednania, i spali to kapłan na ołtarzu przy ofiarach ogniowych dla Pana. I tak dokona kapłan prześlania za jego grzech, który popełnił, i będzie mu odpuszczony.

Rozdział 51. Jeżeli kto zgrzeszy przez to, że usłyszał zaklęcie i był świadkiem tego albo dowiedział się o tym, a nie oznajmił tego, i w ten sposób zawinił; **2.** Albo jeżeli kto dotknie się czegoś nieczystego, czy to padliny dzikiego zwierzęcia nieczystego albo padliny domowego zwierzęcia nieczystego, albo padliny płaza nieczystego, nie wiedząc o tym, ale tak, że stał się nieczystym i ściągnął na siebie winę; **3.** Albo jeżeli kto dotknie się nieczystości ludzkiej czy jakiegokolwiek nieczystości, przez którą staje się nieczystym, a sam nie wiedząc o tym, ale potem się dowie o tym, że ściągnął na siebie winę; **4.** Albo jeżeli kto przysięga paplając niebacznie swymi ustami, że zrobi coś złego lub dobrego, jak to się może nieraz człowiekowi wymknąć niebacznie przysięga, a sam na razie o tym nie wie, ale potem sobie to uświadomi, że ściągnął na siebie winę przez jedną z tych rzeczy; **5.** Jeżeli więc ktoś ściąga na siebie winę

przez jedną z tych rzeczy, niech wyzna to, przez co zgrzeszył, **6.** I niech przyniesie za swoje przewinienie, które popełnił, jako pokutną ofiarę dla Pana, samicę z trzody, owcę albo kozę, na ofiarę za grzech, i kapłan dokona oczyszczenia go z jego grzechu. **7.** Jeżeli zaś nie stać go na owcę, niech przyniesie dla Pana jako swoją pokutną ofiarę za grzech, który popełnił, dwie synogarlice albo dwa gołąbki, jedno na ofiarę za grzech, drugie na ofiarę całopalną. **8.** Niech przyniesie je do kapłana, a ten złoży najpierw to, co było przeznaczone na ofiarę za grzech. Naderwie jego głowę tuż przy szyi, ale jej całkiem nie oddzieli; **9.** Pokropi krwią tej ofiary za grzech ścianę ołtarza, a resztę krwi wycisnie u podstaw ołtarza. Jest to ofiara za grzech. **10.** Drugiego złoży jako ofiarę całopalną według przepisu. Kapłan dokona jego oczyszczenia z grzechu, który popełnił, i będzie mu odpuszczony. **11.** A jeżeli nie stać go także na dwie synogarlice lub dwa gołąbki, to niech złoży jako swoją ofiarę za grzech, który popełnił, dziesiątą część efy mąki przedniej na ofiarę za grzech, lecz niech nie nalewa na nią oliwy i nie daje na nią kadzidła, gdyż jest to ofiara za grzech. **12.** Niech przyniesie ją do kapłana, a kapłan nabierze z niej pełną garść jako ofiarę pamiątki i spali ją na ołtarzu przy ofiarach ogniowych dla Pana. Jest to ofiara za grzech. **13.** Kapłan dokona jego oczyszczenia z jego grzechu, który popełnił w jednej z tych rzeczy, i będzie mu odpuszczony. Reszta zaś należeć będzie do kapłana, jak przy ofierze z pokarmów.

Ofiary pokutne

14. I przemówił Pan do Mojżesza: **15.** Jeżeli ktoś dopuści się sprzeniewierzenia i nieświadomie zgrzeszy przez przywłaszczenie sobie jakiejś świętości należącej do Pana, to przyniesie z trzody na swoją ofiarę pokutną dla Pana baranka bez skazy według twojego oszacowania na dwa srebrne sykle w syklach świątynnych. Jest to ofiara pokutna. **16.** A za tę świętą rzecz, którą sobie przywłaszczył, zapłaci i dołoży do tego jeszcze jedną piątą, i da to kapłanowi, kapłan zaś dokona jego oczyszczenia, ofiarując za niego tego barana jako ofiarę pokutną, i będzie mu odpuszczone. **17.** A jeżeli kto popełni grzech, przekraczając bezwiednie którekolwiek z przykazań Pańskich, których przekroczyć nie wolno, i ściągnie na siebie winę, i podlega karze za grzech, **18.** To przywiedzie z trzody do kapłana na ofiarę pokutną barana bez skazy według twojego oszacowania, a kapłan dokona jego oczyszczenia za to uchybienie, którego się nieświadomie dopuścił, i będzie mu odpuszczone. **19.** Jest to ofiara pokutna za winę, za winę, której się dopuścił wobec Pana.

Rozdział 61. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Jeżeli kto zgrzeszy sprzeniewierzając się Panu przez to, że zaprze się wobec swojego bliźniego rzeczy powierzonej lub oddanej do przechowania lub zrabowanej, albo że ograbi swego bliźniego, **3.** Albo znalazł rzecz zgubioną i zaparł się tego, i nawet fałszywie przysięgał w jakiegokolwiek z tych spraw, które człowiek popełniając, grzeszy; **4.** Jeżeli tedy zgrzeszy i obciąży się winą, niechaj zwróci to, co zrabował albo to, z czego kogoś ograbił, albo rzecz powierzoną, którą zataił u siebie, albo rzecz zgubioną, którą znalazł, **5.** Albo to wszystko, co do czego

falszywie przysięgał. Zwróci pełną wartość tej rzeczy i jeszcze dołoży do tego jedną piątą. W dniu swojej pokuty odda to temu, do kogo to należy, **6.** A jako swoją ofiarę pokutną przyprowadzi z trzody dla Pana do kapłana barana bez skazy, według twojego oszacowania, **7.** A kapłan dokona jego oczyszczenia przed Panem i będzie mu odpuszczony każdy z uczynków, który popełnił, obciążając się przezeń winą.

Dalsze przepisy ofiarnicze

8. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **9.** Daj Aaronowi i jego synom taki nakaz: Takie jest prawo dotyczące ofiary całopalnej: Ofiara całopalna pozostaje na ognisku na ołtarzu przez całą noc aż do rana, a ogień ołtarza będzie na nim płonął. **10.** Kapłan wdzije swoją lnianą szatę i spodnie lniane wdzije na ciało swoje, i zgarnie popiół, na który ogień spalił ofiarę całopalną na ołtarzu i wysypie go obok ołtarza. **11.** Następnie zdejmie swoje szaty, a wdzije szaty inne i wyniesie popiół poza obóz na miejsce czyste. **12.** A ogień będzie płonął na ołtarzu i nie wygaśnie. Kapłan zapalać będzie na nim drwa każdego rana i ułoży na nim ofiarę całopalną, i spali przy niej tłuszcze ofiar pojednania. **13.** Ogień będzie stale płonął na ołtarzu i nie wygaśnie. **14.** A takie jest prawo dotyczące ofiary z pokarmów: Składać ją będą synowie Aarona przed Panem po przedniej stronie ołtarza. **15.** Weźmie z ofiary z pokarmów garść przedniej mąki z oliwą wraz z całym kadzidłem, które jest na ofierze z pokarmów, i spali to na ołtarzu jako ofiarę pamiątki, woń przyjemną dla Pana, **16.** A to, co z niej pozostanie, spożyją Aaron i jego synowie. Będzie się to spożywało jako praśniki na miejscu świętym, na dziedzińcu Namiotu Zgromadzenia spożywać to będą. **17.** Nie będzie się tego piekło na kwasie. Dałem im ją jako ich dział z moich ogniowych ofiar. Jest to świętością nad świętościami, podobnie jak ofiara za grzech i jak ofiara pokutna. **18.** Każdy mężczyzna wśród synów Aarona może to spożywać. Jest to przepis wieczny dla waszych pokoleń, dotyczący ofiar ogniowych Pana. Każdy, kto się ich dotknie, staje się świętym. **19.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **20.** Taka jest ofiara Aarona i jego synów, którą złożą Panu w dniu swojego namaszczenia: Dziesiątą część efy mąki przedniej jako stałą ofiarę z pokarmów, połowę z tego rano, a drugą połowę wieczorem. **21.** Będzie się to przyrządzać na oliwie na patelni. Przyniesiesz to dobrze wypieczone i złożysz rozkruszone jako ofiarę z pokarmów, woń przyjemną dla Pana. **22.** Kapłan, który będzie namaszczony na jego miejsce spośród jego synów, będzie to czynił. Taki jest wieczny przepis Pana: Będzie to spalone całkowicie. **23.** Każda ofiara kapłańska z pokarmów będzie spalona całkowicie; nie będzie spożywana. **24.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **25.** Powiedz do Aarona i synów jego: Takie jest prawo dotyczące ofiary za grzech: Ofiara za grzech będzie zabijana przed Panem na tym samym miejscu, co ofiara całopalna. Świętość to jest nad świętościami. **26.** Kapłan składający ofiarę za grzech będzie ją spożywał. Na miejscu świętym będzie spożywana, na dziedzińcu Namiotu Zgromadzenia. **27.** Każdy, kto się dotknie mięsa z niej, stanie się święty, a jeśli krew z niej tryśnie na szatę, to to, co zbryzgane, wypierzesz w miejscu świętym. **28.** Naczynie gliniane, w którym je gotowano, zostanie rozbite, a jeżeli gotowano je w naczyniu miedzianym, to zostanie ono wyczyszczone

i wypłukane wodą. **29.** Każdy mężczyzna spośród kapłanów może ją spożywać. Świętość to jest nad świętościami. **30.** Lecz żadnej ofiary za grzech, której krew wnosi się do Namiotu Zgromadzenia, by dokonać oczyszczenia w świątyni, nie wolno spożywać; będzie spalona w ogniu.

Rozdział 7

1. A takie jest prawo dotyczące ofiary pokutnej: Jest ona świętością nad świętościami. **2.** Ofiarę pokutną zarzynać się będzie na tym samym miejscu, gdzie zarzyna się ofiarę całopalną, a jej krwią pokropi się ołtarz dookoła. **3.** Na ofiarę złoży się wszystek tłuszcz z niej, ogon i tłuszcz pokrywający wnętrzności, **4.** Obie nerki i tłuszcz, który jest na nich, przy połędwicach, i otrzewną na wątrobie; przy nerkach oddzieli się ją. **5.** Kapłan spali je na ołtarzu jako ofiarę ogniową dla Pana. Jest to ofiara pokutna. **6.** Każdy mężczyzna spośród kapłanów może ją spożywać. Spożywana będzie w miejscu świętym. Jest to świętość nad świętościami. **7.** Zarówno do ofiary za grzech, jak i do ofiary pokutnej odnosi się jednakowe prawo. Należy ona do kapłana, który przez nią dokonuje oczyszczenia. **8.** Do kapłana, który składa za kogoś ofiarę całopalną, należeć będzie skóra tej ofiary, którą złożył. Należeć będzie do tego kapłana. **9.** Każda ofiara z pokarmów, którą się piecze w piecu, i wszystko, co się przyrządza w rondlu albo na patelni, należeć będzie do kapłana, który ją składa; należeć będzie do niego. **10.** Ale każda ofiara z pokarmów, zacyniona oliwą lub sucha, należeć będzie do wszystkich synów Aarona, po równej części. **11.** A takie jest prawo dotyczące rzeżnej ofiary pojednania, którą składać się będzie Panu: **12.** Jeżeli składa ją jako ofiarę dziękczynną, to przy tej rzeżnej ofierze dziękczynnej złoży placki praśne zacynione oliwą i opłatki praśne pomazane oliwą; z mąki przedniej zacynione oliwą placki. **13.** Wraz z plackami złoży przy dziękczynnej ofierze pojednania jako swoją ofiarę chleb kwaszony. **14.** Z całej tej ofiary złoży jedno jako dar ofiarny dla Pana, a należeć to będzie do kapłana, który pokropił krwią ofiary pojednania; należeć to będzie do niego. **15.** Mięso z dziękczynnej ofiary pojednania będzie się spożywać w dniu jej ofiarowania; nic z tego nie odłoży się do rana. **16.** A jeżeli jego ofiara jest ślubem lub darem dobrowolnym, będzie się ją spożywało w dniu ofiarowania oraz nazajutrz to, co z niej pozostanie; także nazajutrz będzie się to spożywało. **17.** Ale to co pozostanie z mięsa tej rzeżnej ofiary do dnia trzeciego, będzie spalone w ogniu. **18.** A jeżeli z mięsa ofiary pojednania zje się coś trzeciego dnia, to ten, który ją składał, nie znajdzie upodobania. Nie będzie mu ona zaliczona. Jest to rzecz nieczysta, a ten, kto z niej będzie jadł, ściągnie na siebie winę. **19.** Mięsa, które dotknęło czegoś nieczystego, nie wolno spożywać, będzie spalone w ogniu. Co zaś do mięsa, to każdy, kto jest czysty, może jeść mięso. **20.** Kto spożywa mięso z ofiary pojednania, która należy do Pana, a jest nieczysty, wytracony będzie spośród swego ludu. **21.** A kto dotknie się czegokolwiek nieczystego: nieczystości pochodzącej od człowieka lub nieczystego zwierzęcia, lub w ogóle jakiejś nieczystej obrzydliwości, a zje coś z mięsa ofiary pojednania, która należy do Pana, będzie wytracony spośród swego ludu. **22.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **23.** Powiedz synom izraelskim tak: Nie będziecie jedli żadnego tłuszczu z wołu, ani z owcy, ani z kozy,

24. Tłuszcz zwierzęcia padłego i tłuszcz zwierzęcia rozszarpanego może być użyty do czegokolwiek, ale spożywać go nie będziecie, **25.** Gdyż każdy, kto spożywa tłuszcz z bydła, które składa się jako ofiarę ogniwą Panu, za to, że go spożywa, będzie wytracony spośród swego ludu. **26.** Żadnej krwi ani z ptactwa, ani z bydła, spożywać nie będziecie we wszystkich siedzibach waszych. **27.** Każdy, kto będzie spożywał jakkolwiek krew, będzie wytracony spośród swego ludu. **28.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **29.** Powiedz synom izraelskim tak: Kto chce złożyć Panu swoją ofiarę pojednania, niech przyprowadzi swój dar ze swojej ofiary pojednania do Pana. **30.** Niech własnymi rękami przyniesie ofiary ogniowe dla Pana: tłuszcz wraz z mostkiem. Niech przyniesie mostek do wykonania nim obrzędu potrząsania przed Panem. **31.** Kapłan spali tłuszcz na ołtarzu, a mostek należeć będzie do Aarona i jego synów. **32.** Łopatkę prawą dacie kapłanowi jako dar ofiarny z waszych ofiar pojednania. **33.** Prawa łopatka należeć będzie jako jego częśćka do tego spośród synów Aarona, który składa krew ofiar pojednania. **34.** Gdyż mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny wzięłem od synów izraelskich z ich ofiar pojednania i dałem je kapłanowi Aaronowi i jego synom jako wieczystą należność od synów izraelskich. **35.** To jest częśćka należna Aaronowi i częśćka należna jego synom z ogniowych ofiar dla Pana od dnia, kiedy ich poświęcił do służby kapłańskiej dla Pana, **36.** Gdy Pan rozkazał, żeby im to synowie izraelscy dawali, począwszy od dnia ich namaszczenia. Jest to wieczysta ustawa dla ich pokoleń. **37.** Takie jest prawo dotyczące ofiary całopalnej, ofiary z pokarmów, ofiary za grzech, ofiary pokutnej, ofiary wyświęcenia i ofiary pojednania, **38.** Które Pan nadał Mojżeszowi na górze Synaj w dniu, kiedy nakazał synom izraelskim składać Panu swoje ofiary na pustyni synajskiej.

Rozdział 8

Wyświęcenie Aarona i jego synów

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Weź Aarona i z nim jego synów oraz szaty, oliwę do namaszczenia, cielca na ofiarę za grzech, dwa barany i kosz praśników, **3.** Cały zaś zbór zgromadź u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **4.** Mojżesz uczynił tak, jak mu rozkazał Pan; i zgromadził się zbór u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **5.** I rzekł Mojżesz do zboru: To nakazał Pan uczynić. **6.** Potem Mojżesz kazał zbliżyć się Aaronowi i jego synom i obmył ich wodą. **7.** Wdział nań tunikę i opasał go pasem, i ubrał go w płaszcz, włożył nań efod, przepasał go pasem efodu i przymocował go na nim. **8.** Potem włożył nań napierśnik i do napierśnika włożył urim i tummim. **9.** Na jego głowę włożył zawój, a z przedniej strony zawoju umieścił złoty diadem, świętą koronę, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi. **10.** Potem wziął Mojżesz oliwę do namaszczenia, namaścił przybytek i wszystko, co było w nim, i poświęcił je, **11.** Pokropił nią ołtarz siedem razy, namaścił ołtarz i wszystkie przybory jego i kadź, i jej podstawę, aby je poświęcić. **12.** Wylał nieco oliwy do namaszczenia na głowę Aarona i namaścił go, aby go poświęcić. **13.** Potem kazał Mojżesz przystąpić synom Aarona i wdział na nich tuniki, opasał ich pasami i nałożył im zawoje, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi. **14.** Następnie przyprowadził cielca na

ofiary za grzech, a Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie cielca ofiary za grzech. **15.** Mojżesz zarzął go, wziął krew, palcem swoim pomazał rogi ołtarza wokoło i oczyścił ołtarz. Resztę krwi wylał u podstawy ołtarza i poświęcił go, dokonując na nim oczyszczenia. **16.** Następnie wziął Mojżesz wszystkie tłuszcze, który jest na wnętrznościach, i otrzewną okrywającą wątrobę, i obie nerki wraz z ich tłuszczem, i spalił to Mojżesz na ołtarzu. **17.** A cielca, to jest jego skórę, mięso i odchody spalił w ogniu poza obozem, tak jak nakazał Pan Mojżeszowi. **18.** Następnie kazał przyprowadzić barana na ofiarę całopalną, a Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie barana. **19.** Mojżesz zarzął go i pokropił krwią ołtarz wokoło. **20.** Potem Mojżesz rozkroił barana na części, spalił głowę, te części i tłuszcz, **21.** Wnętrznosci zaś i nogi obmył wodą. Potem Mojżesz spalił całego barana na ołtarzu. Jest to ofiara całopalna, woń przyjemna, ofiara ogniowa dla Pana, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi. **22.** Potem kazał przyprowadzić drugiego barana, barana ofiary wyświęcenia. Aaron i jego synowie położyli ręce swoje na głowie barana. **23.** Potem Mojżesz zarzął go, wziął nieco z jego krwi i pomazał płatek prawego ucha Aarona, kciuk prawej jego ręki i wielki palec jego prawej nogi; **24.** Następnie kazał Mojżesz przystąpić synom Aarona i pomazał płatki ich prawych uszu, kciuki ich prawych rąk i wielkie palce ich prawych nóg. Pozostałą zaś krwią skropił Mojżesz ołtarz wokoło. **25.** I wziął tłuszcz, ogon, wszystkie tłuszcze, który jest na wnętrznościach, i otrzewną okrywającą wątrobę, obie nerki wraz z ich tłuszczem i prawą łopatkę, **26.** A z kosza praśników, który był przed Panem, wziął jeden praśny placek, jeden chleb zaczyniony oliwą i jeden opłatek i położył je na tych tłuszczach i na prawej łopatce. **27.** Wszystko to położył na dłoniach Aarona i na dłoniach jego synów i kazał im wykonać tym obrzęd potrząsania przed Panem. **28.** Potem wziął to Mojżesz z ich dłoni i spalił na ołtarzu obok ofiary całopalnej. Jest to ofiara wyświęcenia; woń przyjemna, ofiara ogniowa dla Pana. **29.** Wziął też Mojżesz mostek i dokonał nim obrzędu potrząsania przed Panem. Była to część Mojżesza z barana ofiary wyświęcenia, tak jak rozkazał Pan Mojżeszowi. **30.** Następnie wziął Mojżesz nieco oliwy do namaszczenia i nieco krwi, która była na ołtarzu, i pokropił Aarona, jego szaty, a z nim jego synów i szaty jego synów. Tak wyświęcił Aarona i jego szaty, a z nim jego synów i szaty jego synów. **31.** I rzekł Mojżesz do Aarona i do jego synów: Ugotujcie to mięso u wejścia do Namiotu Zgromadzenia i tam je zjedzcie wraz z chlebem, który jest w koszu ofiary wyświęcenia, jak rozkazałem w słowach: Aaron i jego synowie jeść je będą. **32.** Co zaś pozostanie z mięsa i z chleba, w ogniu spalicie. **33.** Od wejścia do Namiotu Zgromadzenia nie odejdziecie przez siedem dni aż do dnia, gdy wypełni się czas waszego wyświęcenia; gdyż siedem dni trwać będzie wasze wyświęcenie. **34.** Jak uczynił w dniu dzisiejszym, tak nakazał Pan czynić nadal, aby dokonać za was prześlągania. **35.** U wejścia do Namiotu Zgromadzenia przebywać będziecie siedem dni, dzień i noc wykonując służbę Pańską, abyście nie pomarli, gdyż tak mi rozkazano. **36.** I uczynił Aaron i jego synowie to wszystko, co nakazał Pan przez Mojżesza.

Rozdział 9

Aaron składa ofiary

1. Ósmego dnia wezwał Mojżesz Aarona i jego synów oraz starszych izraelskich 2. I rzekł do Aarona: Weź sobie młodego cielca na ofiarę za grzech, a barana na ofiarę całopalną, oba bez skazy, i przyprowadź je przed Pana. 3. A do synów izraelskich powiedz tak: Weźcie kozła na ofiarę za grzech, a cielca i jagnię jednoroczne, oba bez skazy, na ofiarę całopalną, 4. Wołu zaś i barana na ofiarę pojednania, aby je zarznąć przed Panem, i ofiarę z pokarmów zacyzioną oliwą, gdyż dzisiaj ukaże się wam Pan. 5. I przywieśli to, co Mojżesz nakazał, przed Namiot Zgromadzenia. Potem przystąpił cały zbór i stanęli przed Panem. 6. Wtedy rzekł Mojżesz: Uczynicie to, co nakazał Pan, a ukaże się wam chwała Pana. 7. Potem rzekł Mojżesz do Aarona: Zbliź się do ołtarza i złożź swoją ofiarę za grzech i swoją ofiarę całopalną, i dokonaj przebłagania za siebie i za lud. Złóż też ofiarę ludu i dokonaj przebłagania za nich, tak jak rozkazał Pan. 8. Aaron zbliżył się więc do ołtarza i zarznął cielca na ofiarę za grzech za siebie. 9. Synowie Aarona podali mu krew, a on zanurzył swój palec we krwi i rozmazał ją na rogach ołtarza, a pozostałą krew wylał u podstawy ołtarza. 10. Tłuszcz zaś, nerki i otrzewną okrywającą wątrobę z ofiary za grzech spalił na ołtarzu, tak jak nakazał Pan Mojżeszowi, 11. Mięso zaś i skórę spalił w ogniu poza obozem. 12. Potem zarznął ofiarę całopalną, a synowie Aarona podali mu krew, którą on skropił ołtarz wokoło. 13. Podali mu też poćwiartowaną ofiarę całopalną wraz z głową i spalił to na ołtarzu. 14. Wnętrznosci zaś i nogi obmył i spalił na ołtarzu przy ofierze całopalnej. 15. Następnie złożył ofiarę ludu. Wziął mianowicie kozła na ofiarę za grzech ludu, zarznął go i złożył go na ofiarę za grzech, jak poprzednio. 16. Potem złożył ofiarę całopalną i dopełnił jej zgodnie z przepisem. 17. Złożył też ofiarę z pokarmów, wziął z niej pełną garść i spalił to na ołtarzu, oprócz całopalenia porannego. 18. Na koniec zarznął wołu i barana jako ofiarę pojednania za lud, synowie Aarona podali mu krew, którą on skropił ołtarz wokoło. 19. Tłuszcze zaś z wołu i z barana, ogon oraz tłuszcz, który okrywa wnętrznosci i nerki, i otrzewną okrywającą wątrobę, 20. Czyli tłuszcz, położyli na mostkach, a on spalił ten tłuszcz na ołtarzu, 21. Mostkiem zaś i prawą łopatką wykonał Aaron obrzęd potrząsania przed Panem, tak jak nakazał Mojżesz. 22. Potem Aaron podniósł swoje ręce w stronę ludu i pobłogosławił go, następnie zstąpił, dokonawszy ofiary za grzech, ofiary całopalnej i ofiary pojednania. 23. Mojżesz i Aaron weszli do Namiotu Zgromadzenia, a potem wyszli i błogosławili lud, a chwała Pana ukazała się całemu ludowi. 24. Wyszedł bowiem ogień od Pana i strawił na ołtarzu ofiarę całopalną i tłuszcz. A gdy to ujrzał cały lud, wydał radosny okrzyk i padł na twarz.

Rozdział 10

Śmierć dwóch synów Aarona

1. Synowie Aarona, Nadab i Abihu, wzięli kadzielnice, każdy swoją, włożyli w nie ogień i nasypali nań kadzidła, i ofiarowali przed Panem inny ogień, którego im nie nakazał. 2. Wtedy wyszedł ogień od Pana

i spalił ich, tak że zmarli przed Panem. **3.** I rzekł Mojżesz do Aarona: Oto, co Pan rzekł: Na bliskich moich okazuje się świętość moja, a wobec całego ludu chwała moja. I Aaron zamilkł. **4.** Mojżesz przywołał Miszaela i Elsafana, synów Uzziela, stryja Aarona, i rzekł do nich: Zbliźcie się i wynieście braci waszych sprzed świątyni poza obóz. **5.** Zbliżyli się więc i wynieśli ich w tunikach ich poza obóz, tak jak powiedział Mojżesz.

Zakaz żałoby

6. Potem rzekł Mojżesz do Aarona i do jego synów Eleazara i Itamara: Włosów na głowach waszych nie rozwichrzajcie i szat waszych nie rozdzierajcie, abyście nie pomarli i aby Pan nie rozgniewał się na cały zbór; lecz bracia wasi, cały dom izraelski, niech oplakują ten pożar, który wzniecił Pan. **7.** Nie odchodźcie od wejścia do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli, gdyż oliwa namaszczenia Pańskiego jest na was. I uczynili tak, jak im Mojżesz powiedział.

Należności i obowiązki kapłanów

8. I przemówił Pan do Aarona tymi słowy: **9.** Wina i mocnego napoju nie pijcie ani ty, ani synowie twoi z tobą, gdy będziecie wchodzić do Namiotu Zgromadzenia, abyście nie pomarli. Jest to przepis wieczny dla waszych pokoleń, **10.** Abyście umieli rozróżniać między tym, co święte, a tym, co nie święte, między tym, co czyste, a tym, co nieczyste, **11.** I abyście nauczali synów izraelskich wszystkich ustaw, które im ogłosił Pan przez Mojżesza. **12.** I przemówił Mojżesz do Aarona oraz do Eleazara i Itamara, jego synów, którzy mu pozostali: Weźcie ofiarę z pokarmów, która pozostała z ogniowych ofiar Pana i zjedzcie ją jako praśniki obok ołtarza, gdyż jest ona świętością nad świętościami. **13.** Będziecie ją więc spożywać w miejscu świętym, gdyż jest to część należna tobie i twoim synom z ofiar ogniowych Pana; tak mi bowiem rozkazano. **14.** Także mostek jako część do potrząsania i łopatkę jako dar ofiarny będziecie spożywać w miejscu czystym, ty i twoi synowie oraz twoje córki z tobą, gdyż zostały dane tobie i twoim synom jako należność z ofiar pojednania synów izraelskich. **15.** Łopatkę jako dar ofiarny i mostek jako część do potrząsania będą przynosić wraz z tłuszczem ogniowych ofiar, aby wykonać obrzęd potrząsania przed Panem. Będzie to dla ciebie i dla twoich synów z tobą przepisem wiecznym, jak nakazał Pan. **16.** A gdy Mojżesz pilnie szukał kozła ofiary za grzech, okazało się, że został on spalony. Mojżesz rozgniewał się na Eleazara i na Itamara, synów Aarona, którzy mu pozostali, mówiąc: **17.** Dlaczego nie spożyliście ofiary za grzech w miejscu świętym? Wszak jest ona świętością nad świętościami. A Pan dał ją wam, abyście zgładzili winę zboru, abyście przebłagali za nich Pana. **18.** Wszak krew z niej nie została wniesiona do wnętrza świątyni; powinniście byli spożyć ją w świątyni, jak nakazałem. **19.** Aaron odpowiedział Mojżeszowi: Oto oni złożyli dzisiaj przed Panem swoją ofiarę za grzech i swoją ofiarę całopalną, a taka rzecz mnie spotkała! Gdybym dzisiaj spożył ofiarę za grzech, czyżby to spodobało się Panu? **20.** Gdy to usłyszał Mojżesz, uznał to za słuszne.

Rozdział 11

Zwierzęta czyste i nieczyste

1. I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy: Powiedzcie do synów izraelskich tak: **2.** Takie zwierzęta możecie jeść spośród wszelkich zwierząt, jakie są na ziemi: **3.** Każde spośród bydła, które ma rozdzielone kopyto i rozszczępioną racicę i przeżuwa pokarm, możecie jeść; **4.** Lecz spośród przeżuwających pokarm i mających rozdzielone kopyto jeść nie będziecie: wielbłąda, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty; **5.** Świstaka, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty; **6.** Zająca, ponieważ przeżuwa pokarm, lecz nie ma rozdzielonego kopyta, ten jest dla was nieczysty; **7.** Wieprza, ponieważ ma rozdzielone kopyto i rozszczępioną racicę, lecz nie przeżuwa połkniętego pokarmu, ten jest dla was nieczysty; **8.** Mięsa ich jeść nie będziecie ani nie będziecie się dotykać ich padliny, są one dla was nieczyste; **9.** Z tego wszystkiego, co żyje w wodzie, możecie jeść: Wszystko, co żyje w wodzie, w morzach i w rzekach, ma płetwy i łuski, jeść możecie; **10.** Wszystko zaś, co nie ma płetw i łusek w morzach i w rzekach, wszystko, co się roi w wodzie, wszystkie istoty żywe, które są w wodzie, będą dla was obrzydliwością. **11.** I pozostaną dla was obrzydliwością: Mięsa ich jeść nie będziecie i będziecie się brzydzić ich padliną. **12.** Wszystko w wodzie, co nie ma płetw i łusek, będzie dla was obrzydliwością. **13.** Z ptactwa zaś tymi brzydzić się będziecie i nie będziecie ich spożywali, bo są obrzydliwością: orzeł, sęp górski, orlik, **14.** Wszelkie gatunki kani i sokołów, **15.** Wszelkie gatunki kruków, **16.** Struś, sowa, mewa i wszelkie gatunki jastrzębi, **17.** Puszczyc, kormoran i puchacz, **18.** Sójka, pelikan, ścierwojad, **19.** Bocian, wszelkie gatunki czapli, dudek i nietoperz. **20.** Wszelkie uskrzydłone czworonożne owady będą dla was obrzydliwością. **21.** Lecz z wszelkich uskrzydłonych czworonożnych owadów możecie jeść te, które mają ponad swymi nogami tylne kończyny do skakania na nich po ziemi; **22.** Te z nich możecie jeść: Wszelkie gatunki szarańczy wędrowniej i wszelkie gatunki szarańczy solam, wszelkie gatunki szarańczy chagab i wszelkie gatunki koników polnych; **23.** Wszelkie zaś uskrzydłone czworonożne owady będą dla was obrzydliwością. **24.** Przez te zaś zwierzęta staniecie się nieczyści i każdy, kto się dotknie ich padliny, będzie nieczystym do wieczora, **25.** A każdy, kto nosi ich padlinę, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora; **26.** To, które ma rozdzielone kopyto, ale nie przeżuwa połkniętego pokarmu, będzie dla was nieczyste i każdy, kto się go dotyka, stanie się nieczysty. **27.** Wszystko, co chodzi na łapach swych spośród zwierząt czworonożnych, będzie dla was nieczyste. Każdy, kto się dotyka ich padliny, będzie nieczysty do wieczora. **28.** A kto będzie nosił ich padlinę, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. Są one dla was nieczyste. **29.** A wśród małych zwierząt, które biegają po ziemi, będą dla was nieczyste: kret, mysz i wszelkie gatunki jaszczurek, **30.** Łasica, żółw, salamandra, skolopendra i kameleon. **31.** Te będą dla was nieczyste spośród wszystkich małych zwierząt. Każdy, kto się ich dotknie, gdy są nieżywe, będzie nieczysty do wieczora. **32.** Wszystko, na co spadnie którekolwiek z nich, gdy są nieżywe, będzie nieczyste. Każdy przedmiot drewniany lub szata, lub skóra,

lub worek, każdy przedmiot, którym wykonuje się jakąś pracę, należy włożyć do wody i będzie nieczysty do wieczora, a potem będzie czysty. **33.** Jeżeli do jakiegoś naczynia glinianego wpadnie którekolwiek z nich, to to, co jest wewnątrz tego naczynia, będzie nieczyste, a wy je stłuczecie. **34.** Każdy pokarm, który się spożywa, do którego dostanie się woda z tego naczynia, będzie nieczysty, wszelki zaś napój, który się pije, będzie w takim naczyniu nieczysty. **35.** Wszystko, na co spadnie cokolwiek z ich padliny, będzie nieczyste, czy to piec, czy palenisko; należy je rozwalić, są bowiem nieczyste i będą dla was nieczyste. **36.** Tylko źródło i studnia, jako zbiorniki wody, będą czyste. Natomiast kto dotknie się w nich padliny, która w nie wpadła, będzie nieczysty. **37.** Jeżeli zaś z ich padliny spadnie coś na ziarno przeznaczone do siewu, to będzie ono czyste. **38.** Jeżeli jednak na to ziarno wylano wodę, a potem spadło na nie coś z ich padliny, to będzie ono dla was nieczyste. **39.** Jeżeli padnie jedno ze zwierząt, które możecie jeść, to ten, kto się dotknie jego padliny, będzie nieczysty do wieczora. **40.** Kto by zaś zjadł coś z tej padliny, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. A kto by niósł taką padlinę, wypierze swoje szaty i będzie nieczysty do wieczora. **41.** Wszelkie małe zwierzęta, które biegają po ziemi, są obrzydliwością, nie wolno ich jeść. **42.** Nie będziecie też jedli niczego, co się czołga na brzuchu, i niczego, co chodzi na czterech i więcej nogach spośród wszystkich małych zwierząt, które biegają po ziemi, gdyż są obrzydliwością. **43.** Nie kalajcie siebie samych przez spożywanie któregokolwiek płaza, który pełza i nie zanieczyszczajcie się nimi, bo przez nie staniecie się nieczystymi, **44.** Albowiem Ja, Pan, jestem Bogiem waszym! Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty! Nie zanieczyszczajcie siebie samych żadnym płazem, który pełza po ziemi, **45.** Bom Ja Pan, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby być Bogiem waszym. Bądźcie więc świętymi, bom Ja jest święty. **46.** To jest prawo, dotyczące bydła i ptactwa, i wszelkich istot żyjących, które roją się w wodzie, i wszystkiego, co żywe pełza po ziemi, **47.** Abyście rozróżniali między tym, co nieczyste, a tym, co czyste, oraz między zwierzętami, które się spożywa, a zwierzętami, których jeść nie wolno.

Rozdział 12

Oczyszczenie położnicy

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Powiedz synom izraelskim tak: Jeżeli kobieta zajdzie w ciążę i urodzi chłopca, będzie nieczysta przez siedem dni; tak samo jak w dniach krwawienia miesięcznego będzie nieczystą. **3.** Ósmego dnia obrzezany zostanie jego napletek. **4.** Potem pozostanie ona w domu przez trzydzieści trzy dni z powodu krwi oczyszczenia. Nie będzie dotykać żadnej świętej rzeczy i nie będzie wchodzić do świątyni, aż skończą się dni jej oczyszczenia. **5.** A jeżeli porodzi dziewczynkę, będzie nieczysta przez dwa tygodnie, jak podczas krwawienia miesięcznego, i pozostanie w domu przez sześćdziesiąt sześć dni z powodu krwi oczyszczenia. **6.** A gdy się skończą dni jej oczyszczenia po urodzeniu syna czy córki, przyprowadzi przed wejście do Namiotu Zgromadzenia do kapłana roczne jagnię na ofiarę całopalną i młodego gołąbka lub synogarlicę na ofiarę za grzech.

7. Kapłan ofiaruje to przed Panem i dokona za nią prześlągania, i będzie oczyszczona od upływu swojej krwi. Takie jest prawo dotyczące tej, która urodziła chłopca lub dziewczynkę. 8. A jeżeli nie stać jej na jagnię, to weźmie dwie synogarlice lub dwa młode gołąbki: jednego na ofiarę całopalną, a drugiego na ofiarę za grzech. Kapłan zaś dokona prześlągania za nią i będzie czysta.

Rozdział 13

Przepisy dotyczące trądu

1. I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy: 2. Jeżeli u jakiegoś człowieka pojawi się na skórze jego ciała obrzęk albo wysypka, albo plama i rozwinie się to na skórze jego ciała tak, że wygląda to na trąd, to zaprowadzą tego człowieka do kapłana Aarona lub do jednego z jego synów, kapłanów, 3. A gdy kapłan obejrzy to chore miejsce na skórze ciała i zauważy, że włosy na tym chorym miejscu zbiełały i to chore miejsce wygląda jak wgłębienie na skórze ciała, to jest to plaga trądu. Gdy kapłan to stwierdzi, uzna go za nieczystego. 4. A jeżeli to jest biała plama na jego skórze, lecz nie wygląda na wgłębienie w skórze i włos na niej nie zbiełał, to kapłan odosobni tego chorego na siedem dni. 5. A gdy kapłan dnia siódmego stwierdzi, że porażone miejsce pozostało takie same, a zakażenie nie rozszerzyło się na skórze, to odosobni go kapłan na dalsze siedem dni. 6. A gdy kapłan zobaczy go po raz drugi siódmego dnia i stwierdzi, że miejsce zarażone stało się bezbarwne i zakażenie nie rozszerzyło się na skórze, to kapłan uzna go za czystego. Jest to tylko wysypka, więc tamten wypierze swoje szaty i będzie czysty. 7. A jeżeli wysypka na skórze po pokazaniu jej kapłanowi w celu uznania go za czystego będzie się rozszerzała, wtedy pokaże się kapłanowi po raz drugi. 8. I gdy kapłan zobaczy, że wysypka na skórze się rozszerzyła, to uzna go za nieczystego; bo jest to trąd. 9. Jeżeli porażenie trądem wystąpi u człowieka, to zostanie on przyprowadzony do kapłana. 10. I gdy kapłan zobaczy, że na skórze jest biały obrzęk i że włosy na nim bieleją, a na obrzęku tworzy się żywe mięso, 11. To jest to zastarzały trąd na skórze jego ciała i kapłan uzna go za nieczystego, lecz go już nie odosobni, gdyż już jest nieczysty. 12. A jeżeli trąd rozwinie się bardzo na skórze i pokryje całą skórę chorego od głowy aż do stóp, gdziekolwiek tylko sięgnie wzrok kapłana, 13. I kapłan zobaczy, że trąd pokrył całe jego ciało, to uzna go za czystego: cały zbiełał, a więc jest czysty. 14. Lecz skoro tylko ukaże się na nim żywe mięso, będzie nieczysty. 15. Gdy kapłan zobaczy żywe mięso, uzna go za nieczystego. Żywe mięso jest nieczyste; jest to trąd. 16. Jeżeli jednak żywe mięso cofnie się i zbieleje, to człowiek ten winien przyjść do kapłana; 17. A gdy kapłan zobaczy i stwierdzi, że chore miejsce zbiełało, kapłan uzna go za czystego; jest on czysty. 18. Jeżeli na czymś ciele na skórze pojawi się wrzód i zagoi się, 19. A na miejscu tego wrzodu wystąpi biała wysypka lub białoczerwona plama, należy ją pokazać kapłanowi. 20. Gdy kapłan zobaczy, że jest ona wgłębiona i włosy na niej zbiełały, kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem, które się rozwinęło na wrzodzie. 21. A jeżeli kapłan zobaczy, że nie ma na tym białych włosów i że nie ma też na nim wgłębienia na skórze, i że jest to bezbarwne, kapłan odosobni go na siedem dni. 22. Ale jeżeli się

bardzo rozszerzy na skórze, kapłan uzna go za nieczystego. Jest to trąd. **23.** A jeżeli plama ta pozostanie bez zmiany i nie będzie się rozszerzała, to jest blizna po wrzodzie, i kapłan uzna go za czystego. **24.** Jeżeli zaś na skórze ciała jest oparzelizna od ognia i żywe mięso tej oparzelizny stanie się plamą biało-czerwoną albo białą, **25.** I kapłan zobaczy, że włos na plamie zbielał i na skórze widać wgłębienie, to jest to trąd, który się rozwinął na oparzeliznie. Kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem. **26.** Jeżeliby jednak kapłan stwierdził, że na plamie nie ma białych włosów ani wgłębienia na skórze i ona blednie, to kapłan odosobni go na siedem dni; **27.** Siódmego dnia zobaczy go. Jeżeli się to bardzo na skórze rozszerza, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to porażenie trądem. **28.** A jeżeli plama ta pozostanie bez zmiany, nie rozszerza się po skórze i blednie, to jest to obrzęk z oparzelizny, i kapłan uzna go za czystego, gdyż jest to tylko blizna po oparzeliznie. **29.** Jeżeli u mężczyzny lub kobiety wystąpi schorzenie na głowie lub na brodzie, **30.** To kapłan obejrzy to schorzenie. Jeżeli stwierdzi, że na skórze powstaje wgłębienie i włosy na nim są żółte i cienkie, to kapłan uzna go za nieczystego. Jest to liszaj, trąd głowy lub brody. **31.** A gdy kapłan obejrzy ten zaraźliwy liszaj i stwierdzi, że nie ma wgłębienia na skórze, ale nie ma też na nim ciemnych włosów, to kapłan odosobni dotkniętego tym zaraźliwym liszajem na siedem dni. **32.** A gdy siódmego dnia kapłan obejrzy to schorzenie i stwierdzi, że liszaj się nie rozszerza i nie ma na nim żółtych włosów ani wgłębienia na skórze, **33.** Niech się dotknięty liszajem da ogolić, lecz samego liszaju niech nie goli. Kapłan zaś odosobni go powtórnie na siedem dni. **34.** A gdy kapłan obejrzy liszaj siódmego dnia i stwierdzi, że liszaj nie rozszerzył się na skórze i nie ma wgłębienia na skórze, to kapłan uzna go za czystego, a on wypierze swoje szaty i będzie czysty. **35.** A jeżeli po uznaniu go za czystego, liszaj bardzo się rozszerzył na skórze **36.** I kapłan zobaczy, że liszaj rozszerza się na skórze, to kapłan już nie będzie szukał żółtych włosów, jest on nieczysty. **37.** Jeżeli jednak w jego oczach liszaj pozostał bez zmiany i są na nim ciemne włosy, to liszaj zagoił się; jest on czysty i kapłan uzna go za czystego. **38.** Jeżeli u mężczyzny lub kobiety pojawią się na skórze ich ciała plamy, plamy białe, **39.** I gdy zobaczy kapłan, że na skórze ich ciała są blade, białe plamy, to jest to wyrzut, który się rozwinął na skórze. Jest on czysty. **40.** Jeżeli komu wyłysieje głowa, to jest on łysy, ale jest czysty. **41.** Jeżeli komu wyłysieje głowa od strony czoła, to ma łysinę, ale jest czysty. **42.** Ale jeżeli na łysinie lub na łysinie nad czołem ukaże się chorobliwa plama biało-czerwonawa, to jest to trąd, który się rozwinął na jego łysinie lub na jego łysinie nad czołem. **43.** Jeżeli kapłan obejrzy go i stwierdzi, że chorobliwa plama biało-czerwonawa na jego łysinie lub na jego łysinie nad czołem wygląda jak trąd na skórze ciała, **44.** To człowiek ten jest trędowaty. Jest on nieczysty. Kapłan uzna go za nieczystego. Choroba jest na jego głowie. **45.** Trędowaty, na którym jest ta plaga, winien mieć szaty rozdarte, włosy na głowie rozwichrzone, brodę zasłoniętą i winien wołać: Nieczysty, nieczysty! **46.** Przez cały czas trwania tej choroby będzie nieczysty. Samotnie mieszkać będzie, jego mieszkanie będzie poza obozem. **47.** Jeżeli plaga trądu wystąpi na szacie: na szacie wełnianej lub na szacie lnianej, **48.** Lub na osnowie tkaniny, lub na wтку z lnu czy z wełny, albo na skórze czy na jakimś wyrobie skórzanym, **49.** A będzie ta plaga na

szacie czy na skórze, czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś wyrobie skórzanym zielonawa lub czerwona, to jest to plaga trądu. Należy ją pokazać kapłanowi; **50.** A gdy kapłan stwierdzi, że to zaraza, odosobni zarażony przedmiot na siedem dni; **51.** Siódmego dnia obejrzy plagę. A jeżeli plaga rozszerzyła się na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na skórze, czy na jakimś wyrobie skórzanym, to jest to plaga złośliwego trądu. Rzecz ta jest nieczysta. **52.** Toteż spali tę szatę czy osnowę, czy watek wełniany czy lniany, czy wszelki przedmiot skórzany, na którym jest plaga, gdyż jest to trąd złośliwy. Niech będzie spalone w ogniu. **53.** A jeżeli kapłan stwierdzi, że plaga na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym nie rozszerzyła się, **54.** To kapłan rozkaże, żeby wyprano to, na czym plaga wystąpiła, i odosobni to powtórnie na siedem dni. **55.** A gdy po wypraniu kapłan obejrzy to, na czym była plaga, i stwierdzi, że plaga nie zmieniła swego wyglądu, ale i nie rozszerzyła się, to rzecz ta jest nieczysta. Spalisz ją w ogniu, gdyż jest głęboko przeżarta bądź ze zwierzchniej, bądź ze spodniej strony. **56.** Jeżeli zaś kapłan stwierdzi, że po wypraniu plaga zbladła, to wyrwie ją z szaty czy ze skóry, czy z osnowy, czy z wątku, **57.** A jeżeli nadal będzie widoczna na szacie czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym, to znaczy, że się rozwija, więc spalisz w ogniu to, na czym jest ta plaga. **58.** Natomiast szatę czy to osnowę, czy watek, czy jakiś przedmiot skórzany, które wyprałeś i z których ustąpiła plaga, należy wyprać powtórnie i będą czyste. **59.** To jest prawo dotyczące plagi trądu na szacie wełnianej czy lnianej, czy na osnowie, czy na wątku, czy na jakimś przedmiocie skórzanym, aby uznać je za czyste lub nieczyste.

Rozdział 14

Dalszy ciąg przepisów dotyczących trądu

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Takie jest prawo, dotyczące trędowatego w dniu jego oczyszczenia: Przyprowadzi się go do kapłana. **3.** Kapłan wyjdzie poza obóz. Gdy kapłan stwierdzi, że została wyleczona choroba trądu na trędowatym, **4.** To kapłan nakaże, by wzięto dla oczyszczającego się dwa żywe, czyste ptaki, kawałek drzewa cedrowego, nitki karmazynowe i hizop, **5.** Potem kapłan nakaże, by zarżnięto jednego ptaka nad glinianym naczyniem z wodą źródlaną, **6.** Ptaka żywego zaś weźmie wraz z drzewem cedrowym, nitkami karmazynowymi i hizopem i zanurzy je wraz z żywym ptakiem we krwi ptaka zarżniętego nad wodą źródlaną, **7.** I pokropi tym siedem razy tego, który się oczyszcza z trądu, i uzna go za czystego, ptaka zaś żywego wypuści na pole. **8.** A ten, który się oczyszcza, wypierze swoje szaty, zgoli wszystkie swoje włosy, umyje się w wodzie i będzie czysty. Potem może wejść do obozu, lecz będzie przebywał poza swoim namiotem przez siedem dni. **9.** Siódmego dnia zgoli wszystkie swoje włosy, głowę, brodę i brwi, zgoli wszystkie swoje włosy i wypierze swoje szaty, i umyje swoje ciało w wodzie, i będzie czysty. **10.** A ósmego dnia weźmie dwa baranki bez skazy i jedną roczną owieczkę bez skazy, i trzy dziesiąte efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów oraz jeden log oliwy; **11.** I kapłan dokonujący oczyszczenia postawi tego, który się oczyszcza, oraz to wszystko przed

Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia; **12.** Potem kapłan weźmie jednego baranka i złoży go wraz z logiem oliwy jako ofiarę pokutną, i dokona nimi obrzędu potrząsania przed Panem. **13.** Zarznie zaś tego baranka w miejscu, gdzie się zarzyna ofiarę za grzech i ofiarę całopalną, w miejscu świętym, gdyż ofiara pokutna podobnie jak ofiara za grzech należy do kapłana. Jest to świętość nad świętościami. **14.** Następnie kapłan weźmie nieco z krwi ofiary pokutnej i pomaże płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi, **15.** Weźmie też kapłan nieco z logu oliwy i wyleje na swoją lewą dłoń, **16.** Następnie umoczy kapłan wielki palec swej prawej ręki w oliwie, którą ma na lewej dłoni, i pokropi oliwą, którą ma na palcu swoim, siedem razy przed Panem; **17.** Z reszty oliwy, którą ma na swojej dłoni, pomaże kapłan płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi na miejscu, gdzie poprzednio pomazał krwią ofiary pokutnej, **18.** A co pozostanie z oliwy, którą kapłan ma na dłoni, rozetrze na głowie tego, który się oczyszcza. W ten sposób kapłan przebłaga zań Pana. **19.** Następnie przygotuje kapłan ofiarę za grzech i przebłaga za tego, który się oczyszcza ze swojej nieczystości, po czym zarznie ofiarę całopalną. **20.** I złoży kapłan na ołtarzu ofiarę całopalną i ofiarę z pokarmów. Kapłan dokona za niego przebłagania i będzie czysty. **21.** A jeżeli jest ubogi i nie stać go na to, weźmie jedno jagnię na ofiarę pokutną, aby wykonać obrzęd potrząsania ku jego oczyszczeniu, i jedną dziesiątą efy przedniej mąki zaczynionej oliwą na ofiarę z pokarmów oraz log oliwy, **22.** Nadto dwie synogarlice albo dwa gołębie, na co go stać, i będzie jeden na ofiarę za grzech, a drugi na ofiarę całopalną. **23.** I przyniesie je ósmego dnia dla swojego oczyszczenia do kapłana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia przed Pana, **24.** Kapłan weźmie jagnię ofiary pokutnej i log oliwy i wykona nimi obrzęd potrząsania przed Panem. **25.** Następnie zarznie jagnię ofiary pokutnej i weźmie nieco z krwi ofiary pokutnej, i pomaże nią płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi; **26.** Nieco oliwy naleje kapłan na swoją lewą dłoń, **27.** Z oliwy, którą ma na swojej lewej dłoni, pokropi siedem razy swoim prawym palcem przed Panem, **28.** Po czym kapłan pomaże odrobiną oliwy, którą ma na dłoni, płatek prawego ucha tego, który się oczyszcza, kciuk jego prawej ręki i wielki palec jego prawej nogi na miejscu, gdzie poprzednio pomazał krwią ofiary pokutnej. **29.** A co pozostanie z oliwy, którą kapłan ma na dłoni, rozetrze na głowie tego, który się oczyszcza. Tak przebłaga zań Pana. **30.** I złoży jedną z synogarlic lub jednego z gołębi, na które go było stać, **31.** Jedno na ofiarę za grzech, a drugie na ofiarę całopalną razem z ofiarą z pokarmów. Tak kapłan przebłaga Pana za tego, który się oczyszcza. **32.** Takie jest prawo dotyczące dotkniętego plagą trądu, gdy go nie stać na ofiarę oczyszczenia. **33.** I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy: **34.** Gdy wejdziecie do ziemi kanaanejskiej, którą wam daję w posiadanie, a ześlę plagę trądu na jakiś dom w tej ziemi, którą posiadziecie, **35.** To właściciel tego domu przyjdzie i powie do kapłana: Jakaś plaga ukazała się na moim domu. **36.** Wtedy nakaże kapłan, by opróżnili dom, zanim przyjdzie obejrzyć tę plagę, aby nie stało się nieczyste wszystko, co jest w tym domu. Dopiero potem przyjdzie kapłan obejrzyć ten dom. **37.** A gdy obejrzy tę plagę i stwierdzi, że na

ścianach domu jest plaga w postaci wgłębień zielonkawych lub czerwonych, które wyglądają jakby były w głębi ściany, **38**. To kapłan wyjdzie z tego domu przed wejście domu i każe zamknąć ten dom na siedem dni. **39**. Siódmego dnia zaś kapłan wróci. Jeżeli zobaczy, że plaga rozszerzyła się po ścianach domu, **40**. To nakaże kapłan wyrwać kamienie, na których jest plaga, i wyrzucić je za miasto na miejsce nieczyste, **41**. A dom wewnątrz naokoło oskrobać, tynk, który zeszkrobano, wysypać poza miastem w miejscu nieczystym, **42**. Wziąć też inne kamienie i wstawić je w miejsce tamtych kamieni, wziąć także inny tynk i otynkować ten dom. **43**. A jeżeli plaga powróci i rozszerzy się po domu już po wyłamaniu kamieni i po oskrobianiu, i otynkowaniu domu, **44**. A kapłan przyjdzie i zobaczy, że plaga się rozszerzyła po domu, to jest to trąd złośliwy w domu. Dom ten jest nieczysty, **45**. Dom ten należy zburzyć, kamienie z niego i drewno oraz cały tynk tego domu wynieść poza miasto na miejsce nieczyste. **46**. Kto wejdzie do tego domu w czasie, gdy był zamknięty, będzie nieczysty do wieczora, **47**. Kto zaś śpi w takim domu, niech wypierze swoje szaty, a kto je w takim domu, niech również wypierze swoje szaty. **48**. Jeżeli kapłan przyjdzie i zobaczy, że plaga nie rozszerzyła się po domu po otynkowaniu go, to kapłan uzna dom ten za czysty, gdyż plaga została wyleczona. **49**. Potem weźmie celem oczyszczenia tego domu dwa ptaki i drewno cedrowe, nitki karmazynowe i hizop, **50**. Zarznie jednego ptaka tak, by krew spłynęła do glinianego naczynia nad wodą źródlaną, **51**. Weźmie drewno cedrowe, hizop, nitkę karmazynową oraz żywego ptaka, zanurzy je w krwi ptaka zarzniętego i w wodzie źródlanej i pokropi ten dom siedem razy. **52**. Tak oczyści dom ten krwią tego ptaka, wodą źródlaną, ptakiem żywym, drewnem cedrowym, hizopem i nitką karmazynową, **53**. Żywego zaś ptaka wypuści za miasto na pole. Tak dokona prześlągnięcia za dom i będzie czysty. **54**. Takie jest prawo dotyczące wszelkiej plagi trądu, liszaju na ciele, **55**. Trądu na szacie i na domu, **56**. Obrzęku, wysypki i plamy, **57**. Dla pouczenia, kiedy coś należy uznać za nieczyste, a kiedy za czyste. To jest prawo dotyczące trądu.

Rozdział 15

Wycieki zanieczyszczające

1. I przemówił Pan do Mojżesza i do Aarona tymi słowy: **2**. Powiedzcie do synów izraelskich i mówcie do nich tak: Jeżeli mężczyzna ma wyciek ze swego członka, to jego wyciek jest nieczysty. **3**. Oto na czym polega nieczystość, co się tyczy jego wycieku: Czy jego członek wydziela wyciek, czy jego członek zatrzymuje i nie wydziela wycieku, to zachodzi stan nieczystości. **4**. Każde łożo, na którym będzie leżał mający wyciek, będzie nieczyste i każdy sprzęt, na którym usiądzie, będzie nieczysty. **5**. A każdy, kto się dotknie jego łoża, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **6**. A kto siądzie na sprzęcie, na którym siedział mający wyciek, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **7**. A kto się dotknie ciała tego, który ma wyciek, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **8**. A jeżeli splunie ten, który ma wyciek na czystego, to ten wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **9**. Każde siodło, na którym

siedział mający wyciek, będzie nieczyste. **10.** Każdy, kto się dotknie czegokolwiek, co było pod nim, będzie nieczysty do wieczora, a kto taką rzecz będzie nosił, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **11.** Każdy, kogo się dotknie mający wyciek, a nie opłukał swoich rąk wodą, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **12.** Naczynie zaś gliniane, którego się dotknie mający wyciek, zostanie stłuczone, a naczynie drewniane, będzie wymyte wodą. **13.** Gdy mający wyciek oczyści się od swego wycieku, to odliczy sobie siedem dni od swego oczyszczenia, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą źródlaną, i będzie czysty. **14.** A ósmego dnia weźmie sobie dwie synogarlice lub dwa gołębie i przyjdzie przed Pana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, i odda je kapłanowi. **15.** Kapłan przyrządzi je: jedno jako ofiarę za grzech, a drugie jako ofiarę całopalną, tak dokona kapłan za niego prześlągania przed Panem z powodu jego wycieku. **16.** Jeżeli mężczyźnie wypłynie we śnie nasienie, to obmyje on wodą całe swoje ciało i będzie nieczysty do wieczora. **17.** Każdą szatę, każdą skórę, na które wypłynie nasienie, należy wyprać w wodzie i będą nieczyste do wieczora. **18.** A jeżeli mężczyzna obcował z kobietą, a miał upływ nasienia, to oboje obmyją się wodą i będą nieczyści do wieczora. **19.** Jeżeli kobieta ma krwawy upływ, a jest to zwykle krwawienie z jej ciała, to będzie siedem dni w swojej nieczystości i każdy, kto się jej dotknie, będzie nieczysty do wieczora. **20.** Wszystko zaś, na czym się położy w swojej nieczystości, będzie nieczyste i wszystko, na czym usiądzie, będzie nieczyste. **21.** Każdy, kto się dotknie jej łoża, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **22.** Każdy, kto się dotknie jakiegokolwiek sprzętu, na którym siądzie, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **23.** Jeżeli coś było na jej łożu lub na sprzęcie, na którym siedziała, to ten, kto się go dotknie, będzie nieczysty do wieczora. **24.** A jeżeli mężczyzna jednak z nią obcuje i jej nieczystość przejdzie na niego, to będzie on nieczysty siedem dni, i każde łoże, na którym się położy, będzie nieczyste. **25.** Jeżeli kobieta będzie miała upływ krwi przez wiele dni, a nie jest to czas jej nieczystości, albo jeżeli będzie miała upływ krwi poza czasem jej nieczystości, to będzie nieczysta przez wszystkie dni upływu tak samo, jak w czasie jej nieczystości. Będzie ona nieczysta. **26.** Każde łoże, na którym by leżała przez cały czas swojego upływu krwi, będzie dla niej jak łoże jej nieczystości. Każdy sprzęt, na którym usiądzie, będzie nieczysty, tak jak jest nieczysty w czasie jej nieczystości. **27.** Każdy, kto się ich dotyka, będzie nieczysty, wypierze więc swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora. **28.** A gdy jest już wolna od swojego upływu, odliczy sobie siedem dni i potem będzie czysta. **29.** A ósmego dnia weźmie sobie dwie synogarlice lub dwa gołębie i przyniesie je do kapłana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **30.** Kapłan je przyrządzi: jedno jako ofiarę za grzech, a drugie jako ofiarę całopalną i tak dokona kapłan za nią prześlągania przed Panem za jej nieczysty upływ. **31.** Tak ochraniajcie synów izraelskich od ich nieczystości, aby nie pomarli z powodu swojej nieczystości przez to, że zanieczyszczają przybytek mój, który jest pośród nich. **32.** Takie jest prawo, dotyczące tego, który ma wyciek, i tego, z którego wypływa nasienie, przez co staje

się nieczysty, **33.** Oraz kobiety w czasie jej nieczystości miesięcznej i osoby mającej upływy, zarówno mężczyzny, jak kobiety, a także mężczyzny, który obcuje z nieczystą.

Rozdział 16

Dzień Pojednania

1. I przemówił Pan do Mojżesza po śmierci dwóch synów Aarona, którzy zmarli, gdy zbliżyli się do Pana. **2.** I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi, bratu swemu, żeby nie wchodził o każdym czasie do miejsca świętego poza zasłonę przed wieko, które jest na Skrzyni, aby nie umarł, gdyż ukaże się nad wiekiem w obłoku. **3.** Oto jak będzie Aaron wchodził do świątyni: z młodym cielcem na ofiarę za grzech i z baranem na ofiarę całopalną. **4.** Ubierze świętą lnianą tunikę i na ciele swoim będzie miał lniane spodnie, opasze się lnianym pasem, nawinie sobie lniany zawój. Są to szaty święte; obmyje najpierw swoje ciało wodą, a potem je wdzieje. **5.** Od zboru synów izraelskich weźmie dwa kozły na ofiarę za grzech i jednego barana na ofiarę całopalną. **6.** Aaron przyprowadzi na ofiarę za swój własny grzech cielca i dokona prześlągania za siebie i swój dom. **7.** Potem weźmie owe dwa kozły i postawi je przed Panem u wejścia do Namiotu Zgromadzenia. **8.** Następnie Aaron rzuci losy o te dwa kozły: jeden los dla Pana, a drugi los dla Azazela. **9.** Potem przyprowadzi Aaron tego kozła, na którego padł los dla Pana, i złoży go na ofiarę za grzech, **10.** Kozła zaś, na którego padł los dla Azazela, postawi żywego przed Panem, by nim dokonać prześlągania, a potem wypędzić go do Azazela na pustynię. **11.** Potem przyprowadzi Aaron na ofiarę za swój własny grzech cielca i dokona prześlągania za siebie i za swój dom, i zarznie tego cielca na ofiarę za swój własny grzech. **12.** Następnie weźmie pełną kadzielnicę rozżarzonych węgli z ołtarza, który jest przed Panem, i pełne garście miążkiego wonnego kadzidła i wniesie poza zasłonę, **13.** I nasypie kadzidła na ogień przed Panem, aby obłok z kadzidła okrył wieko, które jest ponad Świadectwem, i aby nie zginąć. **14.** Potem weźmie nieco krwi z cielca i pokropi swoim palcem ponad wiekiem ku wschodowi oraz przed wiekiem pokropi z tej krwi siedem razy swoim palcem. **15.** Następnie zarznie kozła na ofiarę za grzech ludu i wniesie jego krew poza zasłonę, i uczyni z jego krwią podobnie, jak uczynił z krwią cielca: pokropi nią ponad wiekiem i przed wiekiem. **16.** Tak dokona prześlągania za świątynię z powodu nieczystości synów izraelskich i ich przestępstw spowodowanych wszystkimi ich grzechami. Tak samo też uczyni z Namiotem Zgromadzenia, który jest u nich wśród ich nieczystości. **17.** Żaden człowiek nie będzie przebywał w Namiocie Zgromadzenia, gdy on tam będzie wchodził, aby dokonać prześlągania w świątyni za samego siebie i za swój dom, i za całe zgromadzenie Izraela, dopóki nie wyjdzie. **18.** Potem wyjdzie do ołtarza, który jest przed Panem, i dokona prześlągania nad nim. Weźmie mianowicie nieco z krwi cielca i nieco z krwi kozła i pomaże nią rogi ołtarza wokoło, **19.** Odrobiną tej krwi pokropi go palcem swoim siedem razy i oczyści go od nieczystości synów izraelskich oraz poświęci go. **20.** A gdy skończy obrzęd prześlągania za świątynię, za Namiot Zgromadzenia oraz ołtarz, przyprowadzi kozła żywego. **21.** I położy Aaron obie swoje ręce na głowie

kozła żywego, i wyzna nad nim wszystkie przewinienia synów izraelskich i wszystkie ich przestępstwa, którymi zgrzeszyli, i złoży je na głowę kozła, i wypędzi go przez wyznaczonego męża na pustynię. **22.** Tak poniesie na sobie ten kozioł wszystkie ich przewinienia do ziemi pustynnej; a tamten wypuści tego kozła na pustynię. **23.** Potem wejdzie Aaron do Namiotu Zgromadzenia i zdejmie lniane szaty, które ubrał, gdy wchodził do świątyni, i tam je zostawi. **24.** Obmyje swoje ciało wodą w miejscu świętym i włoży własne szaty, wyjdzie i złoży swoją ofiarę całopalną i ofiarę całopalną ludu, i dokona prześlągania za siebie i za lud, **25.** A tłuszcz ofiary za grzech spali na ołtarzu. **26.** Ten zaś, który wypędzał kozła do Azazela, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą, a potem wejdzie do obozu. **27.** A cielca ofiary za grzech i kozła ofiary za grzech, których krew została wniesiona dla dokonania nią obrzędu prześlągania w świątyni, każe wynieść poza obóz i spalać w ogniu ich skóry, ich mięso i ich odchody. **28.** Ten zaś, który je spala, wypierze swoje szaty i obmyje swoje ciało wodą, po czym może wejść do obozu. **29.** A to będzie dla was wieczną ustawą: W miesiącu siódmym dziesiątego dnia tegoż miesiąca ukorzyście się i nie będziecie wykonywać żadnej pracy, zarówno tubylec jak i obcy przybysz, który osiadł wśród was. **30.** W tym dniu bowiem zostanie dokonane prześląganie za was, aby was oczyścić. Od wszystkich waszych grzechów będziecie oczyszczeni przed Panem. **31.** Jest to dla was sabat, dzień całkowitego odpoczynku. Ukorzyście się w waszych duszach. Ustawa to wieczna. **32.** Prześlągania zaś dokonywać będzie kapłan, którego się do tego namaści i którego się wprowadzi w urząd, aby sprawował służbę kapłańską zamiast swego ojca; a wdzije szaty lniane, szaty święte. **33.** Dokona on prześlągania nad przenajświętszym miejscem świątyni, nad Namiotem Zgromadzenia i ołtarzem, dokona też prześlągania za kapłanów i za cały lud zgromadzenia. **34.** Będzie to dla was wieczną ustawą, aby raz w roku dokonywać prześlągania za wszystkie grzechy synów izraelskich. I uczynił tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

Rozdział 17

Jedno miejsce ofiar

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Powiedz do Aarona i do jego synów, i do wszystkich synów izraelskich tak: Oto, co nakazał Pan: **3.** Każdemu, kto z domu izraelskiego zarznie wołu albo owcę, albo kozę w obozie, albo poza obozem, **4.** A nie przyprowadzi ich do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, aby je złożyć w darze dla Pana przed przybytkiem Pana, poczytane to zostanie za przelanie krwi, bo przelał krew; człowiek ten będzie wytracony spośród swego ludu; **5.** Dlatego więc synowie izraelscy będą przyprowadzać swoje rzeźne ofiary, które zarzynają na polu, do Pana, do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, do kapłana, i będą je zarzynali jako ofiary pojednania dla Pana. **6.** Kapłan pokropi krwią ołtarz Pana u wejścia do Namiotu Zgromadzenia, a tłuszcz spali jako woń przyjemną dla Pana. **7.** I nie będą już zarzynali swoich zwierząt na rzeźną ofiarę dla demonów, z którymi popełniają cudzołóstwo. Będzie to dla nich ustawą wieczną dla ich pokoleń. **8.** Powiesz też do nich: Ktokolwiek

z domu izraelskiego albo z obcych przybyszów, którzy mieszkają pośród nich, będzie składał ofiarę całopalną albo inną, **9.** A nie przyprowadzi jej do wejścia do Namiotu Zgromadzenia, aby ją ofiarować Panu, mąż ten będzie wytracony ze swego ludu.

Zakaz spożywania krwi

10. A ktokolwiek z domu izraelskiego albo z obcych przybyszów, którzy mieszkają pośród nich, będzie spożywał jakąkolwiek krew, zwrócę swoje oblicze przeciwko spożywającemu krew i wytracę go spośród jego ludu, **11.** Gdyż życie ciała jest we krwi, a Ja dałem wam ją do użytku na ołtarzu, abyście dokonywali nią prześlągania za dusze wasze, gdyż to krew dokonuje prześlągania za życie. **12.** Dlatego powiedziałem do synów izraelskich: Nikt z was nie będzie spożywał krwi, także obcy przybysz, który mieszka pośród was, nie będzie spożywał krwi. **13.** Każdy, kto z synów izraelskich i z obcych przybyszów mieszkających pośród nich, upoluje zwierzę albo ptaka, które wolno jeść, niech wypuści jego krew i przykryje ją ziemią. **14.** Gdyż życie wszelkiego ciała jest w jego krwi, w niej ono tkwi; dlatego powiedziałem do synów izraelskich: Nie będziecie spożywać krwi z żadnego ciała, gdyż życie wszelkiego ciała jest w jego krwi, więc każdy, kto ją spożywa, będzie wytracony. **15.** I każdy, kto by jadł padlinę lub rozszarpane zwierzę, czy to tubylec, czy obcy przybysz, wypierze swoje szaty i obmyje się wodą, i będzie nieczysty do wieczora, a potem będzie czysty. **16.** Jeżeli nie wypierze swoich szat i nie obmyje swojego ciała, ściągnie na siebie winę.

Rozdział 18

Zakaz czynów niemoralnych

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Przemów do synów izraelskich i powiedz im: Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **3.** Nie czyńcie tak, jak się czyni w ziemi egipskiej, w której mieszkaliście. Nie czyńcie też tak, jak się czyni w ziemi kanaanejskiej, do której was prowadzę. Nie postępujcie według ich obyczajów. **4.** Prawa moje wypełniajcie, ustaw moich przestrzegajcie i według nich postępujcie; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **5.** Przepisów moich i praw moich przestrzegajcie. Człowiek, który je wykonuje, żyje przez nie; Jam jest Pan! **6.** Nikt nie będzie się zbliżał do swojego krewnego, aby odsłaniać jego nagość; Jam jest Pan! **7.** Nie będziesz odsłaniał nagości swojego ojca i nagości swojej matki. Jest ona twoją matką. Nie będziesz odsłaniał jej nagości. **8.** Nie będziesz odsłaniał nagości żony swojego ojca, gdyż jest to nagość ojca twojego. **9.** Nie będziesz odsłaniał nagości siostry swojej, córki twojego ojca lub córki twojej matki, czy się urodziła w domu rodzinnym, czy się urodziła poza nim. **10.** Nie będziesz odsłaniał nagości córki twojego syna lub córki twojej córki, gdyż są one twoją nagością. **11.** Nie będziesz odsłaniał nagości córki żony twojego ojca, urodzonej z ojca twojego, gdyż jest ona twoją siostrą. **12.** Nie będziesz odsłaniał nagości siostry twojego ojca, jest ona krewną twojego ojca. **13.** Nie będziesz odsłaniał nagości siostry twojej matki, jest ona krewną matki twojej. **14.** Nie będziesz odsłaniał nagości brata ojca

twojego, nie zbliżysz się do jego żony, jest ona twoją stryjenką. **15.** Nie będziesz odsłaniał nagości twojej synowej, jest ona żoną twojego syna, nie będziesz odsłaniał jej nagości. **16.** Nie będziesz odsłaniał nagości żony twojego brata, jest ona nagością twojego brata. **17.** Nie będziesz odsłaniał nagości kobiety i jej córki. Nie weźmiesz córki jej syna ani córki jej córki, aby odsłonić jej nagość, są one krewne między sobą. Jest to sprośnością. **18.** Nie weźmiesz sobie kobiety i jej siostry za nałożnicę i nie będziesz odsłaniał jej nagości za życia tamtej. **19.** Nie zbliżaj się do kobiety, aby odsłaniać jej nagość w czasie jej nieczystości miesięcznej. **20.** Z żoną twego bliźniego nie będziesz dzielił swego małżeńskiego łoża, bo się przez nią staniesz nieczysty. **21.** Z potomstwa swego nie będziesz oddawał żadnego na ofiarę dla Molocha i nie będziesz przez to bezcześcił imienia Boga swojego; Jam jest Pan. **22.** Nie będziesz cieleśnie obcował z mężczyzną jak z kobietą. Jest to obrzydliwością. **23.** Nie będziesz obcował z żadnym zwierzęciem, bo przez to stałbyś się nieczysty. Także kobieta nie będzie się kładła pod zwierzę, aby się z nim parzyć. Jest to ohyda. **24.** Nie kalajcie się tym wszystkim, gdyż tym wszystkim kalają się narody, które Ja przed wami wypędzam. **25.** Także i ziemia została skalana, przeto ukarałem ją za jej winę i wyrzuciła ziemia swoich mieszkańców. **26.** Przestrzegajcie zatem ustaw moich i praw moich i nie czyńcie żadnej z tych wszystkich obrzydliwości, ani tubylec, ani obcy przybysz, mieszkający pośród was. **27.** Albowiem wszystkie te obrzydliwości czynili mieszkańcy tej ziemi, którzy tu byli przed wami, i ziemia ta stała się nieczystą, **28.** Aby was ziemia ta nie wyrzuciła, gdy ją zanieczyszczacie, tak jak wyrzuciła naród, który tu był przed wami. **29.** Gdyż wszyscy, którzy uczynią którąkolwiek z tych wszystkich obrzydliwości, będą wytraceni spośród ludu swego, ci co je uczynią. **30.** Toteż przestrzegajcie nakazu mojego, by nie czynić nic z obrzydliwych obyczajów, jakie tu były stosowane przed wami, abyście się nimi nie skalali. Jam jest Pan, Bóg wasz!

Rozdział 19

Przepisy dotyczące świętości i sprawiedliwości

1. I przemówił Pan do Mojżesza: **2.** Mów do całego zboru synów izraelskich i powiedz im: Świętymi bądźcie, bom Ja jest święty, Pan, Bóg wasz. **3.** Niechaj każdy czci swoją matkę i swego ojca. Przestrzegajcie też moich sabatów; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **4.** Nie zwracajcie się do bałwanów i nie sporządzajcie sobie bogów odlewanych z metalu. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **5.** A gdy składać będziecie Panu ofiarę pojednania, ofiarujcie ją tak, aby zyskać upodobanie. **6.** Będzie ona spożywana w dniu waszej ofiary i nazajutrz, a co pozostanie do trzeciego dnia, będzie spalone w ogniu. **7.** Jeżeli by spożywano ją trzeciego dnia, będzie nieczysta, nie zyska upodobania. **8.** Ten, kto ją spożyje, stanie się winny, gdyż zbezcześcił świętość Pana, i wytracony będzie ze swego ludu. **9.** A gdy będziecie żąć zboże w waszej ziemi, nie będziesz żął do samego skraju swego pola i nie będziesz zbierał pokłosa po swoim żniwie. **10.** Także swojej winnicy nie obieraj doszczętnie i nie zbieraj winogron pozostałych po winobraniu. Pozostaw je dla ubogiego i dla obcego przybysza. Ja, Pan, jestem Bogiem twoim. **11.** Nie

będziecie kradli i nie będziecie się zapierali i nie będziecie okłamywali jeden drugiego. **12.** Nie będziecie fałszywie przysięgali na moje imię i nie będziesz znieważał imienia Boga swojego; Jam jest Pan. **13.** Nie będziesz uciskał swego bliźniego i nie będziesz go obdzierał. Nie będziesz zatrzymywał u siebie przez noc do rana zapłaty najemnika. **14.** Nie będziesz złorzeczył głuchemu, a przed ślepym nie będziesz kładł przeszkody, ale będziesz się bał Boga swojego; Jam jest Pan. **15.** Nie będziecie czynić krzywdy w sądzie; nie będziesz dawał pierwszeństwa biedakowi, ale też nie będziesz miał względów dla bogatego. Sprawiedliwie sędzić będziesz bliźniego swego. **16.** Nie będziesz szerzył oszczerstw wśród ludu swojego i nie będziesz nastawał na życie swego bliźniego; Jam jest Pan. **17.** Nie będziesz chował w sercu swoim nienawiści do brata swego. Będziesz gorliwie upominał bliźniego swego, abyś nie ponosił za niego grzechu. **18.** Nie będziesz się mścił i nie będziesz chował urazy do synów twego ludu, lecz będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego. Jam jest Pan! **19.** Będziecie przestrzegać ustaw moich. Nie będziesz twego bydła parzył z odrębnym gatunkiem. Twego pola nie będziesz obsiewał dwojakim gatunkiem ziarna i nie wdziewaj na siebie szaty zrobionej z dwóch rodzajów przędzy. **20.** Jeżeli mężczyzna będzie obcował cielesnie z kobietą, a ona jest niewolnicą przeznaczoną dla innego męża, lecz jeszcze nie wykupioną z niewoli lub jeszcze nie obdarzoną wolnością, należy go ukarać, lecz nie będą ukarani śmiercią, gdyż ona nie została wyzwolona. **21.** Przyprowadzi więc jako swoją ofiarę pokutną dla Pana do wejścia do Namiotu Zgromadzenia barana ofiary pokutnej. **22.** Kapłan dokona za niego przebłagania przez barana ofiary pokutnej przed Panem za jego grzech, który popełnił, i będzie mu odpuszczony grzech, który popełnił. **23.** A gdy wejdziecie do ziemi i zasadzicie różnorodne drzewa owocowe, pozostawcie pędy ich nieobrzynane wraz z ich owocem przez trzy lata. Miejcie je za nie nadające się do obrzynania, owocu ich jeść nie będziecie. **24.** W czwartym roku wszystek ich owoc będzie poświęcony na uroczystości pochwalne dla Pana. **25.** Dopiero w piątym roku jeść możecie ich owoc, i tak przysporzy On wam jego urodzaju; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **26.** Nie będziecie jedli niczego z krwią; nie będziecie wróżyć ani czarować. **27.** Nie będziecie strzygli włosów dookoła waszej głowy, ani nie podcinaj końca twojej brody. **28.** Nie będziecie na znak żałoby po zmarłym czynić nacięć na ciele swoim ani nakłuwać napisów na skórze swojej; Jam jest Pan. **29.** Nie będziesz hańbił twojej córki, nakłaniając ją do nierządu, aby kraj nie stał się nierządny i pełny rozpusty. **30.** Będziecie przestrzegać moich sabatów i będziecie moją świątynię zbożnie czcić; Jam jest Pan. **31.** Nie będziecie się zwracać do wywoływaczy duchów ani do wróżbitów. Nie wypytujcie ich, bo staniecie się przez nich nieczystymi; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **32.** Przed siwą głową wstaniesz i będziesz szanował osobę starca; tak okażesz swoją bojaźń Bożą; Jam jest Pan. **33.** Jeżeli w waszej ziemi zamieszka z tobą obcy przybysz, nie będziesz go gnębił. **34.** Obcy przybysz, który mieszka z wami, niech będzie jako tubylec wpośród was samych; będziesz go miłował jak siebie samego, gdyż i wy byliście obcymi przybyszami w ziemi egipskiej; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **35.** Nie czyńcie nikomu krzywdy w sądzie ani co się tyczy miary, ani wagi, ani objętości. **36.** Będziecie mieli wagi rzetelne, odważniki rzetelne, efę rzetelną,

hin rzetelny; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej. **37.** Będziecie więc przestrzegać wszystkich moich ustaw i wszystkich moich praw, i będziecie je wykonywać; Ja jestem Pan.

Rozdział 20

Kary za nieposłuszeństwo

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Powiedz do synów izraelskich: Ktokolwiek z synów izraelskich i z obcych przybyszów mieszkających w Izraelu odda kogoś ze swego potomstwa Molochowi, poniesie śmierć; miejscowa ludność ukamieniuje go. **3.** Ja zaś zwrócę się przeciwko mężowi temu i wytracę go spośród jego ludu, gdyż oddał Molochowi jedno ze swego potomstwa i skalał moją świątynię, i zbezcześcił moje święte imię. **4.** A jeśliby miejscowa ludność nie zwróciła uwagi na tego męża, że oddał Molochowi kogoś ze swego potomstwa, i nie zabiła go, **5.** To Ja sam zwrócę swoje oblicze przeciwko temu mężowi i przeciwko jego rodzinie i wytracę go oraz wszystkich spośród ich ludu, którzy go naśladują cudzołóżąc z Molochem. **6.** Kto zaś zwróci się do wywoływaczy duchów i do wróżbitów, by naśladować ich w cudzołóstwie, to zwrócę swoje oblicze przeciwko takiemu i wytracę go spośród jego ludu. **7.** Uświęcajcie się i bądźcie świętymi, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym, **8.** Będziecie przestrzegać moich ustaw i wypełniać je; Jam Pan, który was uświęcam. **9.** Ktokolwiek złorzeczy swemu ojcu i swojej matce, poniesie śmierć. Złorzeczył swojemu ojcu i swojej matce, przeto krew jego spadnie na niego. **10.** Mężczyzna, który cudzołoży z żoną swego bliźniego, poniesie śmierć, zarówno cudzołożnik jak i cudzołożnica. **11.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie z żoną swego ojca, odkrył nagość swego ojca; oboje poniosą śmierć; krew ich spadnie na nich. **12.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie ze swoją synową, razem z nią poniesie śmierć; popełnili ohydę, krew ich spadnie na nich. **13.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie z mężczyzną tak jak z kobietą, popełnia obrzydliwość; obaj poniosą śmierć; krew ich spadnie na nich. **14.** Jeżeli mężczyzna pojmie za żonę kobietę oraz jej matkę, to jest to sprośność. W ogniu spalą jego i je, aby nie było sprośności wśród was. **15.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie ze zwierzęciem, poniesie śmierć; zwierzę także zabijcie. **16.** Kobietę, która zbliży się do jakiegoś zwierzęcia, aby się z nim parzyć, zabijesz, zarówno kobietę jak i zwierzę to także; oboje poniosą śmierć i krew ich spadnie na nich. **17.** Mężczyzna, który pojmie za żonę swoją siostrę, córkę swego ojca lub córkę swojej matki, i ujrzy jej nagość, a ona ujrzy jego nagość, to jest to rzecz haniebna. Zostaną zabici na oczach swojego ludu. Odsłonił nagość swojej siostry. Poniosą swoją winę. **18.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie z kobietą w czasie jej miesięcznego krwawienia i odsłania jej nagość oraz obnaża źródło jej upływu krwi, a ona też odsłoni źródło upływu krwi swojej, to oboje zostaną wytraceni spośród swego ludu. **19.** Nie będziesz odsłaniał nagości siostry swojej matki ani siostry swojego ojca, gdyż obnażyłbyś swoją krewną. Poniosą swoją winę. **20.** Mężczyzna, który obcuje cielesnie ze swoją ciotką, odkrywa nagość swego wuja. Poniosą swój grzech, umrą bezdzietnie. **21.** Mężczyzna, który pojmie żonę

swego brata, dopuszcza się rzeczy haniebnej, odkrył on nagość swego brata, będą bezdzietni. **22.** Będziecie przestrzegać wszystkich moich ustaw i wszystkich moich praw i będziecie je wypełniać, aby nie wyrzuciła was ziemia, do której Ja was prowadzę, abyście w niej mieszkali. **23.** A nie postępujcie według ustaw ludu, który Ja wypędzam przed wami, gdyż to wszystko czynili i obrzydziłem ich sobie. **24.** I rzekłem do was: Wy odziedziczycie ich ziemię, a Ja dam ją wam, abyście ją posiadli, ziemię opływającą w mleko i miód. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym, który was oddzieliłem od ludów. **25.** Będziecie więc rozróżniali między zwierzętami czystymi a nieczystymi i między ptactwem nieczystym a czystym. Nie kalajcie siebie samych przez zwierzęta i ptactwo i przez wszystko, co pełza po ziemi, a co oddzieliłem, aby było dla was nieczyste. **26.** Będziecie mi więc świętymi, bo Ja jestem święty, Ja, Pan, i oddzieliłem was od innych ludów, abyście byli moimi. **27.** A jeżeli mężczyzna albo kobieta będą wywoływać duchy lub wróżyc, to poniosą śmierć. Ukamienują ich, krew ich spadnie na nich.

Rozdział 21

Świętość kapłanów

1. I rzekł Pan do Mojżesza: Przemów do kapłanów, synów Aarona, i powiedz im: Niechaj się nikt z nich nie zanieczyści z powodu zmarłego z jego ludu, **2.** A tylko z powodu swojego najbliższego krewnego, swojej matki i swojego ojca, swojego syna, swojej córki, swojego brata **3.** Oraz swojej siostry, dziewicy, bliskiej mu, która nie należała jeszcze do mężczyzny; z powodu niej może się zanieczyścić. **4.** Poza tym nie będzie się zanieczyszczał z powodu kogokolwiek ze swojego ludu; byłby bowiem skalany. **5.** Nie będą strzygli głów swoich do goła ani boków swoich bród nie będą przycinali, ani też nie będą robić nacięć na swoim ciele. **6.** Będą świętymi dla swojego Boga i nie będą znieważali imienia swego Boga, gdyż to oni składają ofiary ogniowe Panu, pokarm swojemu Bogu; będą więc świętymi. **7.** Nie będą brać za żonę kobiety nierządnej ani zbezczeszczonej, także kobiety porzuconej przez męża brać nie będą za żonę, gdyż każdy z nich jest święty dla swojego Boga. **8.** Miej go więc i ty za świętego, gdyż on składa w ofierze pokarm swego Boga. Będzie dla ciebie świętym, gdyż Ja jestem święty, Pan, który was uświęcam. **9.** Jeśli córka kapłana zbezcześci się przez nierząd, to bezceści swojego ojca. Będzie spalona w ogniu. **10.** A kapłan w gronie swoich braci najwyższy godnością, na którego głowę została wylana oliwa namaszczenia i którego ręce zostały upoważnione przez włożenie na niego świętych szat, nie będzie rozwichrzał włosów głowy swojej ani swoich szat rozdierał. **11.** Nie przystąpi do zwłok żadnego zmarłego, nawet przy zmarłym swoim ojcu i przy zmarłej swojej matce nie będzie się zanieczyszczał. **12.** Nie wyjdzie ze świątyni, by nie zbezcześcić świątyni swego Boga, gdyż jest poświęcony oliwą namaszczenia swego Boga. Jam jest Pan, **13.** Weźmie sobie dziewicę za żonę. **14.** Nie pojmie za żonę ani wdowy, ani rozwiedzionej, ani zbezczeszczonej przez nierząd, lecz pojmie za żonę tylko dziewicę spośród ludu swego, **15.** Aby nie zbezcześcił swego potomstwa wśród swojego ludu; gdyż Ja, Pan, uświęcam go. **16.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **17.** Przemów do Aarona tymi słowy: Nikt

ułomny z twojego potomstwa w ich przyszłych pokoleniach nie będzie przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu. **18.** Żaden mężczyzna, który ma jakąś wadę, nie będzie przystępował: a więc ani ślepy, ani chromy, ani ze zniekształconą twarzą, ani z przydługimi kończynami, **19.** Ani mężczyzna, który ma złamaną nogę lub złamaną rękę, **20.** Ani garbaty, ani karłowaty, ani z bielmem na oku, ani chory na świerzb, ani parszywy, ani z uszkodzonymi jądrami. **21.** Żaden z potomków Aarona, kapłana, który ma jakąś wadę, niech nie przystąpi, aby składać ofiary ogniowe Panu. Jest ułomny, nie będzie więc przystępował, aby składać w ofierze pokarm swojemu Bogu, **22.** Lecz będzie spożywał pokarm swojego Boga zarówno z najświętszych, jak i ze świętych darów, **23.** Wszakże poza zasłonę nie będzie wchodził i do ołtarza nie będzie przystępował, gdyż jest ułomny. Niech więc nie bezcześci moich świętości, gdyż Ja, Pan, je uświęcam. **24.** Mojżesz powiedział to Aaronowi i jego synom oraz wszystkim synom izraelskim.

Rozdział 22

Świętość ofiar

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Powiedz Aaronowi i jego synom, aby byli ostrożni ze świętymi rzeczami synów izraelskich, które mi oni poświęcają, i aby nie bezcześcili mego świętego imienia; Jam jest Pan. **3.** Powiedz im dla przyszłych waszych pokoleń: Ktokolwiek z waszego potomstwa przystąpi do świętych rzeczy, które synowie izraelscy poświęcają Panu, a będzie nieczysty, to zostanie wytracony sprzed oblicza mego; Jam jest Pan. **4.** Nikt z potomstwa Aarona, kto jest trędowaty albo ma wyciek, nie będzie spożywał niczego z rzeczy poświęconych, dopóki się nie oczyści. A kto dotyka kogokolwiek, kto stał się nieczystym przez zetknięcie ze zmarłym lub mężczyzny, z którego upływa nasienie, **5.** Albo mężczyzny, który dotyka się jakiegoś płazu i przez to staje się nieczysty, albo człowieka, który uczyni go nieczystym, jakkolwiek by była nieczystość jego, **6.** Ktokolwiek więc dotknie się tego, będzie nieczysty aż do wieczora. Nie będzie jadł niczego ze świętych rzeczy, dopóki swojego ciała nie obmyje wodą; **7.** Gdy zajdzie słońce, będzie czysty i potem będzie jadł ze świętych rzeczy, gdyż jest to jego pokarm. **8.** Nie będzie jadł padliny ani mięsa ze zwierzęcia rozszarpanego, bo przez nie stałby się nieczysty; Jam jest Pan. **9.** Będą przestrzegać mojego nakazu, aby nie obciążyli się grzechem i przezeń nie umarli dlatego, że go zbaczyci; Jam jest Pan, który ich uświęcam. **10.** Żaden obcy nie będzie jadł świętych rzeczy, również mieszkaniac domu kapłana ani najemnik nie będą jedli świętych rzeczy. **11.** Jeżeli jednak kapłan nabędzie na własność za pieniądze sługę, to ten będzie jadł z tego. Także ci, którzy urodzili się w jego domu, będą jedli jego pokarm. **12.** A jeżeli córka kapłana wyjdzie za mąż za obcego, to nie będzie ona jadła ze świętych darów złożonych na obrzęd podniesienia. **13.** Jeżeli córka kapłana owdowieje lub zostanie porzucona, a nie ma potomstwa i wraca do domu swojego ojca, to będzie jadła z pokarmu ojca swojego tak jak w swojej młodości, lecz żaden obcy jeść z niego nie będzie. **14.** A jeżeli ktoś będzie jadł przez pomyłkę rzeczy święte, to doda do tego jedną piątą

wartości i odda wraz z rzeczą świętą kapłanowi. **15.** Ci zaś nie będą bezcześcić rzeczy świętych, które synowie izraelscy ofiarują Panu na obrzęd podniesienia, **16.** Albowiem ściągną na nich grzech i winę, gdyby jedli rzeczy przez nich poświęcone, gdyż Jam jest Pan, który je uświęcam. **17.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **18.** Powiedz Aaronowi i jego synom oraz wszystkim synom izraelskim tak: Jeżeli kto z domu izraelskiego i spośród obcych przybyszów mieszkających w Izraelu składa swój dar czy to jako zobowiązany ślubem, czy też jako dar dobrowolny, na ofiarę całopalną dla Pana, **19.** To dla zyskania upodobania musi to być samiec bez skazy z bydła, z owiec lub z kóz. **20.** Nic, co ma wadę, nie składajcie w ofierze, gdyż przez to nie zyskacie upodobania. **21.** A jeżeli kto składać będzie ofiarę pojednania dla Pana z bydła lub z owiec, spełniając ślub czy też dobrowolnie, to dla zyskania upodobania musi to być okaz bez skazy, żadnej wady na nim być nie może: **22.** Nie będziecie ofiarowywać Panu zwierzęcia ślepego ani ułomnego, ani okaleczonego, ani owrzodzonego, ani parszywego, ani krostowatego. Nie będziecie z nich składać ofiar ognistych na ołtarzu dla Pana. **23.** Wołu lub barana, które mają przydługie lub krótkie kończyny, możesz złożyć jako ofiarę dobrowolną, lecz złożone jako ofiara ślubowana nie znajdą upodobania. **24.** Zwierząt z jądrami zgniecionymi, rozbitymi, oderwanymi lub wyciętymi nie będziecie składać Panu w ofierze ani w kraju waszym takimi ich nie czyńcie, **25.** Z ręki cudzoziemców takich nie będziecie kupowali, aby je ofiarować jako pokarm dla Boga waszego, gdyż są okaleczone i mają wadę. Nie zostaną przyjęte od was z upodobaniem. **26.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **27.** Gdy urodzi się cielę lub jagnię, lub koźlą, to przez siedem dni pozostaną przy swojej matce. Od ósmego dnia począwszy, będą przyjęte z upodobaniem na ofiarę ogniową dla Pana. **28.** Nie zabijajcie tego samego dnia krowy lub owcy wraz z jego młodym. **29.** Jeżeli będziecie składać rzeźną ofiarę dziękczynną dla Pana, to złożcie ją tak, aby zyskać sobie upodobanie: **30.** Tego samego dnia będzie spożyta, nic z niej nie zostawiajcie do rana. Jam jest Pan. **31.** Będziecie przestrzegać przykazań moich i wypełniać je. Jam jest Pan. **32.** Nie będziecie bezcześcić świętego imienia mojego, abym był uświęcony pośród synów izraelskich; Jam jest Pan, który was uświęcam, **33.** Który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby być waszym Bogiem; Jam jest Pan.

Rozdział 23

Przepisy dotyczące określonych świąt

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Te są uroczystości świąteczne Pana, w które będziecie zwoływać święte zgromadzenia. Te są moje święta: **3.** Sześć dni będziesz wykonywał pracę, ale dnia siódmego będzie sabat, dzień całkowitego odpoczynku, uroczyste ogłoszone święto. Żadnej pracy nie będziecie wykonywać. Jest to sabat Pana we wszystkich waszych siedzibach. **4.** Te są uroczystości świąteczne Pana, święte zgromadzenia, które będziecie ogłaszać w ich oznaczonych czasach: **5.** W miesiącu pierwszym, czternastego dnia tegoż miesiąca o zmierzchu jest Pascha Pana, **6.** A piętnastego dnia tegoż miesiąca jest Święto Przaśników Pana. Przez

siedem dni będziecie jedli przaśniki. **7.** Pierwszego dnia będzie dla was ogłoszone święte zgromadzenie; żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie, **8.** Lecz będziecie składać Panu ofiary ogniowe przez siedem dni. Siódmego dnia będzie święte zgromadzenie, nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy. **9.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **10.** Przemów do synów izraelskich i powiedz im tak: Gdy wejdziecie do ziemi, którą ja wam dam, i będziecie zbierać żniwo, to snop z pierwocin waszego żniwa przyniesiecie do kapłana, **11.** A on dokona obrzędu potrząsania tym snopem przed Panem, aby zyskać dla was upodobanie. Nazajutrz po sabacie kapłan dokona nim obrzędu potrząsania. **12.** W dniu obrzędu potrząsania tym snopem złożycie roczne jagnię bez skazy na ofiarę całopalną dla Pana, **13.** Wraz z ofiarą z pokarmów dla niego z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki, zaczynionej oliwą, jako ofiarę ogniową, woń przyjemną dla Pana, oraz jako ofiarę z płynów dla niego jedną czwartą hinu wina; **14.** Chleba zaś ani prażonego lub świeżego ziarna zboża jeść nie będziecie aż do tego dnia, w którym przyniesiecie swojemu Bogu dar. Jest to ustawa wieczna dla waszych pokoleń we wszystkich siedzibach waszych. **15.** Od następnego dnia po sabacie, kiedyście przynieśli snop dla dokonania obrzędu potrząsania, odliczycie sobie pełnych siedem tygodni. **16.** Aż do następnego dnia po siódmym sabacie odliczycie pięćdziesiąt dni i wtedy złożycie nową ofiarę z pokarmów dla Pana. **17.** Ze swoich siedzib przyniesiecie na obrzęd potrząsania po dwa chleby, każdy z dwóch dziesiątych efy przedniej mąki. Będą one upieczone na kwasie jako pierwociny dla Pana. **18.** Oprócz chleba złożycie w ofierze siedem rocznych jagniąt bez skazy, jednego cielca i dwa barany; będą one ofiarą całopalną dla Pana wraz z ich ofiarą z pokarmów i ofiarami z płynów. Są to ofiary ogniowe, woń przyjemna dla Pana. **19.** Przyrządźcie też jednego kozła na ofiarę za grzech i dwa roczne jagnięta na ofiarę pojednania. **20.** Kapłan dokona nimi wraz z chlebem pierwocin i oboma jagniętami obrzędu potrząsania przed Panem; są one poświęcone Panu, a należą do kapłana. **21.** W tym samym dniu obwołacie święto. Będzie to dla was święte zgromadzenie. Nie będziecie wykonywać żadnej ciężkiej pracy. Jest to wieczna ustawa we wszystkich waszych siedzibach dla waszych pokoleń. **22.** A gdy będziecie żąć zboże ziemi waszej, to nie będziesz żał przy żniwie swoim pola swego do samego końca i nie będziesz zbierał pokłosa po swoim żniwie, pozostaw je dla ubogiego i dla obcego przybysza; Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **23.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **24.** Powiedz synom izraelskim tak: W miesiącu siódmym, pierwszego dnia tegoż miesiąca, będziecie mieli dzień odpoczynku, dzień pamiętny, obwołane trąbieniem, święte zgromadzenie; **25.** Żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie, a składać będziecie ofiary ogniowe dla Pana. **26.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **27.** Dziesiątego dnia jednak tego samego siódmego miesiąca będzie dzień pojednania. Będzie to dla was święte zgromadzenie. Ukorzycie się i złożycie Panu ofiary ogniowe. **28.** Żadnej pracy w tym dniu wykonywać nie będziecie, gdyż jest to dzień pojednania, aby pojednać się z Panem, Bogiem waszym. **29.** Każdy zaś, kto się nie ukorzy w tym dniu, będzie wytracony ze swojego ludu. **30.** Każdego, kto w tym dniu wykonywać będzie jakąkolwiek pracę, wytepię spośród jego ludu. **31.** Żadnej pracy wykonywać nie będziecie; jest to wieczna ustawa dla waszych pokoleń we wszystkich

siedzibach waszych. **32.** Jest to sabat, dzień całkowitego odpoczynku. Ukórzcie się więc. Dziewiątego dnia tego miesiąca wieczorem, od wieczora do wieczora obchodzić będziecie wasz sabat. **33.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **34.** Powiedz synom izraelskim tak: Piętnastego dnia tego samego siódmego miesiąca będzie przez siedem dni Święto Szałasów dla Pana. **35.** Pierwszego dnia będzie święte zgromadzenie. Żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie, **36.** Przez siedem dni będziecie składać Panu ofiarę ogniową. Ósmego dnia będziecie mieli święte zgromadzenie i złożycie Panu ofiarę ogniową. Jest to uroczyste zgromadzenie, żadnej ciężkiej pracy wykonywać nie będziecie. **37.** To są święta Pana, które obwołacie jako święte zgromadzenia, aby składać Panu ogniowe ofiary: całopalne, z pokarmów, rzeźne i z płynów, każdą w swój dzień, **38.** Niezależnie od sabatów Pana, niezależnie od waszych darów i niezależnie od wszystkich waszych ślubów, i niezależnie od wszystkich waszych dobrowolnych ofiar, jakie będziecie składać Panu. **39.** Lecz piętnastego dnia siódmego miesiąca, gdy zbierzecie plony ziemi, obchodzić będziecie święto Pana przez siedem dni. W pierwszym dniu będzie całkowity odpoczynek i w ósmym dniu będzie całkowity odpoczynek. **40.** W pierwszym dniu weźmiecie sobie owocu ze szlachetnych drzew, gałązki palmowe, gałązki z drzew rozłożystych i z wierzby znad potoku i będziecie się weselić przed Panem, Bogiem waszym, przez siedem dni. **41.** Będziecie je uroczyście obchodzić jako święto Pana przez siedem dni co rok. Jest to wieczna ustawa dla waszych pokoleń. W siódmym miesiącu będziecie je obchodzić, **42.** Będziecie mieszkąć w szałasach przez siedem dni. Wszyscy krajowcy w Izraelu mieszkąć będą w szałasach, **43.** Aby wiedziały wasze przyszłe pokolenia, że w szałasach kazałem mieszkąć synom izraelskim, gdy wyprowadziłem ich z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **44.** I ogłosił Mojżesz synom izraelskim te święta Pana.

Rozdział 24

Ustawienie lamp na świeczniku

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **2.** Nakaż synom izraelskim, aby ci przynieśli do świecznika czystego, wytłoczonego z oliwek oleju, aby można było nieustannie palić lampę. **3.** Na zewnątrz zasłony Skrzyni Świadcstwa w Namiocie Zgromadzenia będzie ją Aaron przygotowywał, aby świeciła od wieczora do rana nieustannie. Jest to ustawa wieczna dla waszych pokoleń. **4.** Ustawi te lampy na szczyro złotym świeczniku, aby świeciły przed Panem nieustannie.

Chleby pokładne

5. Weźmiesz też przedniej mąki i upieczesz z niej dwanaście placek, każdy placek z dwóch dziesiątych efy mąki. **6.** Ułożysz je w dwóch rzędach, po sześć w rzędzie, na szczyro złotym stole przed Panem; **7.** Następnie na każdy rząd położysz czystego kadzidła, aby było na tym chlebie ofiarą przypomnienia, ofiarą ogniową dla Pana. **8.** W każdy sabat będzie się je nieustannie układać przed Panem od synów izraelskich jako wieczne przymierze. **9.** Będą one należały do Aarona i do jego synów; będą je jedli

w świętym miejscu, gdyż jest to świętość nad świętościami z ogniowych ofiar dla Pana jako należność wieczysta.

Kara za bluźnierstwo

10. A oto był między synami izraelskimi syn pewnej kobiety, Izraelitki, ale męża Egipcjanina. Ten syn Izraelitki pokłócił się w obozie z pewnym mężem Izraelitą. **11.** Syn tej kobiety Izraelitki bluźnił imieniu Pana i przeklinał go; przyprowadzono go tedy do Mojżesza. Matka jego nazywała się Szelamit, a była córką Dibriego, z plemienia Dan. **12.** I osadzili go pod strażą, aż sprawa zostanie rozstrzygnięta przez orzeczenie Pana. **13.** I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: **14.** Wyprowadź bluźniercę poza obóz, a wszyscy, którzy to słyszeli, niech położą ręce swoje na jego głowie i niech ukamienuje go cały zbór. **15.** A synom izraelskim powiedz tak: Każdy, kto przeklina swego Boga, poniesie karę za swój grzech. **16.** Kto bluźni imieniu Pana, poniesie śmierć. Ukamienuje go cały zbór; zarówno obcy przybysz jak i krajowiec za bluźnierstwo imieniu Pana poniesie śmierć.

Kara za zabójstwo i skaleczenie

17. Jeżeli kto zabije człowieka, poniesie śmierć. **18.** A kto zabije zwierzę, zapłaci za nie, zwierzę za zwierzę. **19.** Jeżeli kto okaleczy swego bliźniego, uczyni mu się tak, jak sam uczynił. **20.** Złamanie za złamanie, oko za oko, ząb za ząb. Jak okaleczył człowieka, tak mu będzie oddane. **21.** Kto zabije zwierzę, zapłaci za nie, a kto zabije człowieka, poniesie śmierć. **22.** Będzie u was jedno prawo, zarówno dla obcego przybysza jak i dla krajowca, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **23.** I przemówił Mojżesz do synów izraelskich, a oni wyprowadzili bluźniercę poza obóz i ukamienowali go. Synowie izraelscy uczynili tak, jak Pan nakazał Mojżeszowi.

Rozdział 25

Rok sabatowy

1. I przemówił Pan do Mojżesza na górze Synaj tymi słowy: **2.** Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Gdy wejdziecie do ziemi, którą Ja wam daję, to ziemia ta będzie obchodzić sabat dla Pana: **3.** Przez sześć lat będziesz obsiewał swoje pole i przez sześć lat będziesz obcinał swoją winnicę, i będziesz zbierał jej plon. **4.** Lecz w roku siódmym będzie mieć ziemia sabat całkowity, odpoczynek, sabat dla Pana. Nie będziesz obsiewał swego pola ani obcinał swojej winnicy. **5.** Nie będziesz zbierał żniwa z tego, co samo wyrosło po żniwie twoim, i nie będziesz zrywał winogron z nie obciętych pędów. Ziemia mieć będzie rok odpoczynku. **6.** To, co ziemia wyda w czasie swego odpoczynku, będzie dla was pożywieniem - dla ciebie i dla twego sługi, i dla twojej służebnicy, i dla twego najemnika, i dla tych, którzy u ciebie mieszkają, **7.** Dla twojego bydła i dla zwierząt, które są na twojej ziemi będzie pożywieniem cały jej plon. **8.** Naliczysz sobie siedem lat sabatowych, siedem razy po siedem lat. Czas tych siedmiu lat sabatowych

obejmować będzie czterdzieści dziewięć lat. **9.** W dziesiątym dniu siódmego miesiąca każesz zadać w róg. W dniu pojednania każecie dać w rogi po całej waszej ziemi.

Rok jubileuszowy

10. Poświęćcie pięćdziesiąty rok i obwołacie w ziemi wolność dla wszystkich jej mieszkańców. Będzie to dla was rok jubileuszowy. Wróćcie każdy do dawnej swojej własności i wróćcie każdy do swojej rodziny. **11.** Rokiem jubileuszowym będzie dla was ten pięćdziesiąty rok. Nie będziecie obsiewać i nie będziecie żąć tego, co w ciągu niego samo wyrosło, i nie będziecie zbierać winogron z nie obciętych w ciągu niego pędów, **12.** Gdyż jest to rok jubileuszowy. Będzie on dla was święty; lecz wprost z pola będziecie jedli jego plon. **13.** W tym roku jubileuszowym wróćcie każdy do swojej własności. **14.** A kiedy będziecie sprzedawać coś swemu bliźniemu lub coś kupować od swego bliźniego, niechaj nikt nie oszukuje swego brata. **15.** Według liczby lat, które upłynęły od roku jubileuszowego, będziesz kupował od swego bliźniego, on zaś sprzeda tobie według liczby lat, przez które korzystał z plonów. **16.** Im więcej będzie lat, tym wyższa będzie cena tego kupna, a im mniej będzie lat, tym niższa będzie cena tego kupna, gdyż on ci sprzedaje ilość rocznych plonów. **17.** A nie będziecie oszukiwać jeden drugiego, lecz będziecie się bać swego Boga, gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. **18.** Wykonujcie moje ustawy i przestrzegajcie moich praw, i wypełniajcie je, a będziecie mieszkać na ziemi bezpiecznie. **19.** A ziemia wyda swój plon, będziecie jedli do syta i mieszkać będziecie na niej bezpiecznie. **20.** A jeśli byście pomyśleli: Co będziemy jedli w siódmym roku, skoro nie będziemy siali i nie będziemy zbierali naszego plonu? **21.** To Ja ześlę takie błogosławieństwo moje dla was w szóstym roku, iż wyda plon na trzy lata. **22.** Będziecie siali w ósmym roku, ale będziecie jedli jeszcze z plonu zeszłorocznego aż do roku dziewiątego; dopóki nie będzie nowego plonu, będziecie jedli stary. **23.** Ziemi nie będzie się sprzedawać na zawsze, gdyż ziemia należy do mnie, a wy jesteście u mnie przybyszami i mieszkańcami. **24.** W całym kraju, który jest w waszym posiadaniu, ustanowicie dla ziemi prawo wykupu: **25.** Gdy zubożeje twój brat i sprzeda coś ze swojej posiadłości, wtedy wystąpi jako wykupiciel jego najbliższy krewny i wykupi to, co sprzedał jego brat. **26.** A jeśli kto nie będzie miał wykupiciela, lecz potem stać go będzie i znajdzie dosyć na swój wykup, **27.** To odliczy lata od swojej sprzedaży i zwróci resztę temu, komu sprzedał, i powróci do swojej posiadłości. **28.** Jeżeli jednak nie znajdzie dosyć, aby mógł zwrócić to, co sprzedał, pozostanie w ręku nabywcy aż do roku jubileuszowego. Ale w roku jubileuszowym zostanie zwolniona i on wróci do swojej posiadłości. **29.** Jeżeli kto sprzeda dom mieszkalny w mieście otoczonym murem, to będzie miał prawo wykupu do końca roku jego sprzedaży; jego prawo wykupu jest ograniczone. **30.** A jeżeli nie zostanie wykupiony do końca pełnego roku, wtedy dom w mieście otoczonym murem pozostanie na zawsze u jego nabywcy i jego potomstwa. Nie będzie zwolniony w roku jubileuszowym. **31.** Domy po wsiach, które nie są otoczone wokoło murem, będą uważane za równe z polem uprawnym. Będą one podlegały prawu wykupu i w roku jubileuszowym staną się wolne. **32.** Co

do miast Lewitów i domów w miastach przez nich posiadanych, to Lewitom przysługuje prawo wykupu każdego czasu. **33.** A jeżeli kto z Lewitów nie skorzysta z prawa wykupu, wówczas sprzedany dom w mieście, które do nich należy, zostanie zwolniony w roku jubileuszowym, gdyż domy miast Lewitów są ich posiadłością pośród synów izraelskich. **34.** Również pole przynależne do ich miast nie będzie sprzedawane, gdyż jest ono ich posiadłością wieczystą. **35.** Jeżeli zubożeje twój brat i podupadnie, to ty go wspomóżesz na równi z obcym przybyszem czy tubylcem, aby mógł żyć obok ciebie. **36.** Nie bierz od niego odsetek ani lichwy, a bój się swojego Boga, aby twój brat mógł żyć obok ciebie. **37.** Nie dasz mu swoich pieniędzy na odsetki, a swojej żywności mu nie dasz, aby więcej odebrać. **38.** Jam jest Pan, Bóg twój, który was wyprowadziłem z ziemi egipskiej, aby wam dać ziemię kanaanejską i być waszym Bogiem. **39.** Jeżeli zubożeje przy tobie twój brat i sprzeda się tobie, nie będziesz go obarczał pracą niewolnika. **40.** Będzie u ciebie jak najemnik, jak osiedleniec. Będzie służył u ciebie do roku jubileuszowego. **41.** Wtedy wyjdzie od ciebie jako wolny, on i jego synowie z nim, i wróci do rodziny swojej i do posiadłości ojców swoich wróci. **42.** Gdyż są oni moimi sługami, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Nie będą sprzedawani jako niewolnicy. **43.** Nie będziesz się z nim obchodził surowo, ale będziesz się bał swego Boga. **44.** Co do twojego niewolnika i twojej niewolnicy, których chciałbyś mieć, to niewolników i niewolnice kupujcie od narodów, które są wokoło was. **45.** Również spośród synów osiedleńców mieszkających z wami kupujcie ich i spośród ich potomków, którzy są z wami, których zrodzili w waszej ziemi. Oni mogą być waszą własnością. **46.** Będziecie ich przekazywać po sobie na dziedziczną własność synom swoim na zawsze. Jako niewolników mieć ich będziecie. Lecz z waszymi braćmi, synami izraelskimi, nie będziecie obchodzić się surowo. **47.** A jeżeli wzbogaci się przy tobie obcy przybysz i osiedleniec, a twój brat przy nim zubożeje i sprzeda się przybyszowi osiadłemu przy tobie albo potomkowi rodziny przybysza, **48.** To po sprzedaniu się ma on prawo wykupu. Jeden z jego braci wykupi go: **49.** Albo jego stryj, albo syn jego stryja wykupi go, albo ktokolwiek z jego bliskiej rodziny go wykupi, albo jeżeli go stać na to, sam się wykupi. **50.** Ze swoim nabywcą rozliczy się od roku, w którym mu się sprzedał aż do roku jubileuszowego, a pieniądze, za które się sprzedał, zostaną obliczone według liczby lat; jako dni najemnika będzie mu się je zaliczać. **51.** Jeżeli pozostaje jeszcze wiele lat, to według ich liczby niech zwróci swój wykup z pieniędzy, za które został kupiony. **52.** A jeżeli pozostaje niewiele lat do roku jubileuszowego, niech mu się je zaliczy. Według liczby tych lat niech zwróci swój wykup. **53.** Będzie u niego jako najemnik z roku na rok. Nie będzie się z nim surowo obchodził na twoich oczach. **54.** Ale jeżeli nie zostanie wykupiony według tych sposobów, to w roku jubileuszowym wyjdzie wolny ze swymi synami, **55.** Gdyż moimi sługami są synowie izraelscy. Moimi sługami są ci, których Ja wyprowadziłem z ziemi egipskiej. Ja, Pan, jestem Bogiem waszym.

Rozdział 26

Błogosławieństwo za posłuszeństwo

1. Nie będziecie czynili sobie bałwanów ani stawiali sobie podobizny rzeźbionej, ani kamiennych pomników, ani też umieszczali kamiennych obrazów w ziemi waszej, by im się kłaniać; gdyż Ja, Pan, jestem Bogiem waszym. 2. Będziecie przestrzegać moich sabatów i czcić moją świątynię; Jam jest Pan. 3. Jeżeli będziecie postępować według moich ustaw i przestrzegać moich przykazań i je wykonywać, 4. To dam wam deszcz w swoim czasie właściwym, a ziemia dawać będzie swój plon i drzewo polne swój owoc. 5. Młocka trwać będzie u was do winobrania, a winobranie trwać będzie do siewu, będziecie jedli swój chleb do syta i będziecie mieszkać bezpiecznie w swojej ziemi. 6. Udzielę pokoju temu krajowi, będziecie spoczywać, a nikt was nie przestraszy. Wytępię dzikie zwierzęta z ziemi i miecz nie będzie przechodził przez wasz kraj. 7. Będziecie ścigać swoich wrogów, a oni padną przed wami od miecza. 8. Pięciu waszych będzie ścigać stu, a stu waszych będzie ścigać dziesięć tysięcy i wasi wrogowie padną przed wami od miecza. 9. Zwrócę się ku wam, rozplenię was i rozmnożę oraz umocnię przymierze moje z wami. 10. Będziecie spożywali zboże z poprzednich zbiorów, ale potem usuniecie stare, aby móc zrobić miejsce dla nowego. 11. Umieszczę też przybytek mój wśród was i dusza moja nie obrzydzi was sobie. 12. Będę się przechadzał wśród was i będę waszym Bogiem, a wy będziecie moim ludem. 13. Jam jest Pan, Bóg wasz, który wyprowadziłem was z ziemi egipskiej, abyście nie zostali ich niewolnikami, połamalem drewna waszego jarzma i sprawilem, że wyprostowani chodzić możecie.

Zapowiedź kary za nieposłuszeństwo

14. Ale jeżeli nie będziecie mnie słuchać i nie będziecie wypełniać tych wszystkich przykazań, 15. Jeżeli wzgardzicie moimi ustawami oraz jeżeli będziecie odczuwali odrazę do moich praw i nie będziecie wypełniali wszystkich moich przykazań, podważając moje przymierze z wami, 16. To i Ja uczynię wam to: Nawiedzę was trwogą, wycieńczeniem i gorączką, które wyniszczają oczy i trawią życie. Daremnie będziecie siać swoje ziarno, bo zjedzą je wasi nieprzyjaciele. 17. I zwrócę moje oblicze przeciwko wam, i będziecie pobici przez waszych nieprzyjaciół. Panować będą nad wami wasi przeciwnicy i rzucicie się do ucieczki, choć nikt was nie będzie ścigał. 18. A jeżeli mimo to nie będziecie mnie słuchać, to nadal was smagać będę siedmiokrotnie za wasze grzechy. 19. Złamię wyniosłą pychę waszą i uczynię wasze niebo jak z żelaza, a ziemię waszą jak ze spiżu. 20. Daremne będą wysiłki wasze, ziemia wasza nie wyda swego plonu, a drzewo tej ziemi nie wyda swego owocu. 21. A jeżeli będziecie postępować wobec mnie opornie i nie będziecie chcieli mnie słuchać, pomnożę siedmiokrotnie ciosy na was za wasze grzechy: 22. Ześlę na was dzikie zwierzęta, a te pozbawią was dzieci i wytępią wasze bydło oraz uszczuplą waszą liczbę tak, że wasze drogi opustoszeją. 23. Jeżeli i przez to nie dacie mi się pouczyć i będziecie postępować wobec mnie opornie, 24. To również i Ja postąpię wobec was opornie i także Ja uderzę was siedmiokrotnie za wasze grzechy. 25. Sprowadzę na was miecz, który pomści złamane przymierze. A gdy

zbierzecie się w waszych miastach, ześlę na was zarazę i będziecie wydani w ręce wroga. **26.** A kiedy złamię podporę waszego chleba, dziesięć kobiet będzie piec wasz chleb w jednym piecu. Będą wam wydzielać chleb na wagę, wy zaś będziecie wprowadzić jeść, ale się nie nasycicie. **27.** Jeżeli i po tym słuchać mnie nie będziecie i będziecie postępować wobec mnie opornie, **28.** To i Ja wystąpię z gniewem przeciwko wam i także Ja ukarzę was siedmiokrotnie za wasze grzechy. **29.** Będziecie jedli ciało waszych synów, również ciało waszych córek jeść będziecie. **30.** Spustoszę wasze wzgórza i rozwalę wasze obeliski, i rzucę wasze trupy na rozwaliska waszych bałwanów, i obrzydzi was sobie moja dusza. **31.** Obrócę wasze miasta w ruiny i spustoszę wasze świątynie, i nie będę wahał woni waszych ofiar. **32.** Ja sam spustoszę ziemię tak, że osłupięją nad nią wasi wrogowie, którzy na niej zamieszkają. **33.** Was zaś rozproszę między narodami i jeszcze za wami dobędę miecza, i ziemia wasza stanie się pustkowiem, a miasta wasze ruiną. **34.** Wtedy ta ziemia będzie miała spłacone jej zaległe sabaty przez wszystkie dni jej spustoszenia, a wy będziecie w ziemi waszych wrogów. Wtedy odpocznie ziemia i otrzyma swoje sabaty. **35.** Przez wszystkie dni spustoszenia będzie odpoczywać, gdyż nie odpoczywała w czasie waszych sabatów, kiedyście wy na niej mieszkali. **36.** Tym, którzy pozostaną przy życiu wśród was, włożę zwątpienie do ich serc w ziemiach ich wrogów, i płoszyć ich będzie nawet szelest zdmuchniętego z drzewa liścia, i będą uciekać jak się ucieka przed mieczem, i będą padać, choć nikt ich nie ściga. **37.** Będą się potykać jeden o drugiego, jak się to dzieje, gdy się ucieka przed mieczem, choć nikt nie ściga. Nie będziecie mogli ostać się wobec waszych wrogów. **38.** Zginiecie wśród narodów i pochłonie was ziemia waszych wrogów. **39.** A ci, którzy z was się ostaną, zgniją za swoje grzechy w ziemiach waszych wrogów, a także za winy swoich ojców zgniją jak i oni. **40.** Będą wyznawać swój grzech i grzech swoich ojców, że odstąpili ode mnie i że postępowali wobec mnie opornie. **41.** Więc i Ja będę postępował wobec nich opornie i zaprowadzę ich do ziemi ich wrogów. Może wtedy ukorzy się ich nieobrzezane serce i wtedy zapłacą za swoje winy. **42.** Wspomnę na moje przymierze z Jakubem, a także na moje przymierze z Izaakiem, a ponadto wspomnę na moje przymierze z Abrahamem; wspomnę i tę ziemię. **43.** A ziemia ta będzie przez nich opuszczona i będzie miała spłacone jej zaległe sabaty przez to, że opustoszeje z ich powodu, oni zaś odpłacą za swoje winy, ponieważ wzgardzili moimi prawami, a moje ustawy obrzydziła sobie ich dusza. **44.** A jednak, gdy przebywać będą w ziemi swoich wrogów, nie wzgardzę nimi i nie obrzydzą ich sobie tak dalece, by ich wytępić i naruszyć moje przymierze z nimi, gdyż Ja, Pan, jestem ich Bogiem. **45.** I wspomnę dla nich na przymierze z przodkami, których wyprowadziłem z ziemi egipskiej na oczach narodów, aby być ich Bogiem; Jam jest Pan. **46.** Te są ustawy, wyroki i prawa, które Pan ustanowił między sobą a między synami izraelskimi na górze Synaj za pośrednictwem Mojżesza.

Rozdział 27

Wypełnienie ślubów i opłaty za wykup

1. I przemówił Pan do Mojżesza tymi słowy: 2. Mów do synów izraelskich i powiedz im tak: Jeżeli kto składa Panu jakieś szczególne ślubowanie dotyczące jakichś osób według twojej oceny, 3. To twoja ocena będzie taka: Za mężczyznę od dwudziestu lat do lat sześćdziesięciu będzie twoja ocena wynosiła pięćdziesiąt sykli srebra według sykla świątynnego. 4. Jeżeli to jest kobieta, to twoja ocena będzie wynosiła trzydzieści sykli. 5. Jeżeli chodzi o młodzież od pięciu do dwudziestu lat, to twoja ocena będzie wynosiła za rodzaj męski dwadzieścia sykli, a za rodzaj żeński dziesięć sykli. 6. Jeżeli chodzi o dziecko od jednego miesiąca do pięciu lat, to twoja ocena będzie wynosiła za dziecko płci męskiej pięć sykli srebra, a za dziecko płci żeńskiej twoja ocena będzie wynosiła trzy sykle srebra. 7. Jeżeli chodzi o sześćdziesięcioletniego i wyżej, to za mężczyznę twoja ocena będzie wynosiła piętnaście sykli, a za kobietę dziesięć sykli. 8. Jeżeli jest za ubogi, aby zapłacić według takiej twojej oceny, postawią go przed kapłanem, a kapłan go oszacuje. Zależnie od tego, na ile stać ślubującego, kapłan go oszacuje. 9. Jeżeli coś z bydła składają jako ofiarę dla Pana, to wszystko, co z niego daje się Panu, jest święte. 10. Nie będziecie go zamieniali ani zastępowali innym, ani lepszym gorszego, ani gorszym lepszego. Jeżeli jednak zastąpi się bydlę bydlęciem, to i jedno, i drugie, na które je wymieniono, będzie świętym - i to ofiarowane, i to, które ma je zastąpić. 11. A jeżeli któreś ze zwierząt nieczystych, których się nie składa w ofierze, ma być darem dla Pana, to niech postawi to zwierzę przed kapłanem, 12. A kapłan je oszacuje, drożej lub taniej. Jak ty, kapłanie, je ocenisz, tak będzie! 13. Jeżeli potem chce je wykupić, to dołoży jedną piątą do twojej oceny. 14. Jeżeli kto poświęci swój dom Panu jako świętość, kapłan go oceni drożej lub taniej. Jak go kapłan oceni, tak się stanie! 15. Jeżeli ofiarodawca będzie chciał swój dom wykupić, to dołoży do niego jedną piątą twojej oceny i będzie jego. 16. Jeżeli kto poświęci Panu kawałek pola ze swej posiadłości, to twoja ocena będzie zależna od ilości wysianego ziarna. Wysiany chomer jęczmienia odpowiada pięćdziesięciu syklom srebra. 17. Jeżeli poświęcił swoje pole od roku jubileuszowego, to stanie się według twojej oceny. 18. Lecz jeżeli dopiero po roku jubileuszowym poświęcił swoje pole, to kapłan obliczy mu pieniądze według lat, jakie pozostają do następnego roku jubileuszowego, i odejmie się to od twojej oceny. 19. A jeżeli ofiarodawca pola chce je wykupić, to dołoży do niego w pieniądzech jedną piątą twojej oceny i stanie się znów jego. 20. Jeżeli nie wykupi pola, a jednak sprzeda je komu innemu, nie może ono już być wykupione. 21. Pole takie, gdy zwolni się w roku jubileuszowym, będzie poświęcone Panu, tak jak pole obłożone klątwą; będzie ono należało do kapłana jako jego własność. 22. A jeżeli ktoś poświęci Panu pole kupione, które nie było jego dziedziczną posiadłością, 23. To kapłan obliczy mu cenę szacunkową aż do roku jubileuszowego i on da tę twoją cenę z tego samego dnia jako rzecz świętą Panu. 24. W roku jubileuszowym powróci to pole do tego, od kogo zostało kupione, czyli do tego, czyją ta ziemia była posiadłością. 25. Każda twoja ocena dokonywana będzie w syklach świątynnych, a ten sykl ma dwadzieścia gerów. 26. Jednak pierworodnego, które jako pierworodne

z bydła i tak należy do Pana, niech nikt nie poświęca. Czy to wół, czy owca, należy do Pana. **27.** A jeżeli jest ono ze zwierząt nieczystych, to wykupi je według twojej oceny, dodając do jego ceny jedną piątą. Jeżeli zaś nie zostanie wykupione, to będzie sprzedane według twojej oceny. **28.** Jednak wszystko, co jest obłożone klątwą, co ktoś przez zaklęcie poświęca Panu ze wszystkiego, co posiada - czy to będzie człowiek, czy bydło, czy dziedziczne pole - nie może zostać sprzedane ani wykupione. Wszystko, co jest obłożone klątwą, należy jako świętość nad świętościami do Pana. **29.** Każdy człowiek, który zostanie poświęcony przez obłożenie klątwą, nie może być wykupiony, lecz poniesie śmierć. **30.** Wszelka dziesięcina z płodów ziemi, czy to z plonów polnych, czy z owoców drzew, należy do Pana. Jest ona poświęcona Panu. **31.** A jeżeli ktoś chce wykupić coś ze swojej dziesięciny, to dołoży do niej jedną piątą. **32.** Wszelka dziesięcina z bydła i z trzody, wszystko, co przejdzie pod laską pasterską, co dziesiąte będzie poświęcone Panu. **33.** Nie będzie się przebierać między lepszym a gorszym i nie będzie się zamieniać na inne. Jeżeli jednak je się zamieni, to jedno i drugie, i ono i to, na które zostało zamienione, będzie święte i nie może być wykupione. **34.** To są przykazania, które Pan nadał przez Mojżesza synom izraelskim na górze Synaj.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01